

STRYD KREET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH OOST INDIË.

EDWARD J. HIGGINS, Generaal.

WILLIAM BOOTH, Stichter.

JOHANNES W. DE GROOT, Kommandant.

35ste JAARGANG No. 2.

Internationaal Hoofdkwartier :
101 Queen Victoria Street, Londen E. C.

FEBRUARI 1934.

Territoriaal Hoofdkwartier
voor Ned.-Oost-Indië: Javastraat 16, Bandoeng.

PRIJS 10 CENT.

28 JANUARI
- 1889

KOMMANDANT J. W. DE GROOT

28 JANUARI
- 1934

Van Kadet tot Commissioner. 45 dienstjaren.

Grepen uit zijn leven.

Jeugtherinneringen.

Geboren 8 Mei 1869 te Apeldoorn. Kinderjaren ongedwongen, vol vreugde onder goede bescherming.

Vader verbonden aan het Jachtdepartement van Z. M. Koning Willem III om zijn groote jachtpartijen te organiseren.

Moeder een geloovige, biddende vrouw, maakte door haar eenvoud en liefde een grooten indruk op den jongen Johannes de Groot.

Bezocht in Apeldoorn de door den Koning Willem III gestichte Konings-school, na pensioeneering van zijn vader, toen de familie naar Deventer vertrok, werd zijn jeugdopleiding daar voltooid.

Eerste aanraking met het Leger des Heils.

Al heel spoedig nadat het Leger des Heils in 1887 zijn intrede in Nederland deed en het Leger met rumoer, spot, tegenstand, zelfs vijandschap werd ontvangen, werd de jeugdige de Groot in de samenkomsten in Amsterdam zoo aangegrepen door den Geest van God, dat hij een geestelijke reformatie onderging, en het vaste besluit nam zich ten volle te wijden aan den dienst van God en het Leger.

28 Januari 1889 trad hij de Kweek-school te Amsterdam binnen ter opleiding tot Heilsofficier.

Legerarbeid in Nederland.

Rijke ervaring opgedaan als Heilsofficier werkzaam onder de boerenbevolking in Winschoten, het deftige Utrecht met zijn universiteit, waarvan vele jonge studenten de Legersamenkomsten bezochten en door die nieuwe beweging werden aangegrepen en bekeerd, het stille Zuiderzee-stadje Enkhuizen, de fabriekstad Almelo, waar de Legerarbeid door Kapitein de Groot werd begonnen, Groningen, Rotterdam met zijn ruwe havenbevolking, de hofstad den Haag.

In 1894 volgde de bevordering tot den staf. Het Legerwerk was destijds in drie divisies verdeeld en Adjudant de Groot werd geplaatst in Zwolle met verantwoordelijkheid voor de vijf noordelijke provincies.

In 1899 huwde de inmiddels tot Stafkapitein bevorderde de Groot met Leonarda de Zwaan, een vrouw van groote geestelijke gaven, zacht, verstandig en bemind door allen, die haar kenden, niet het minst in Ned.-Indië, waar zij den Kommandant terzijde stond gedurende zijn eerste leiderschap.

Eerste Buitenlandsche aanstelling.

Secretaris voor het Maatschappelijk Werk van het Leger des Heils in Brussel, waar hij twee jaar verbleef, om daarna weer naar Nederland terug te keeren.

Leider van de Nationale Kweekscholen in Nederland.

In 1905 werd Brigadier de Groot Kweekschoolleider in Amsterdam. Honderden Heilsofficieren zijn onder

GELUKWENSCHEN UIT NEDERLAND

VAN DEN

MINISTER VAN STAAT, A. W. F. IDENBURG.

's Gravenhage, 28 December 1933.

Hooggeachte Heer de Groot,

Ook namens mijn vrouw moge ik U hartelijk geluk wenschen met Uw a. s. 45 jarig jubileum als heilsofficier.

God heeft U de genade gegeven om veel te mogen doen in Zijn dienst en tot heil van den naaste, ook in Nederlandsch-Indië.

Ik blijf dit steeds dankbaar gedenken, en ik verheug mij dat U ook thans weder Uw krachten aan Nederlandsch-Indië kunt wijden.

God moge ook verder Uw arbeid zegenen.

Hij zegene U ook in Uw persoonlijk — en in Uw familielevens.

Met onze beste groeten gaarne en hoogachtend

Uw dienstw. dien.

w. g. IDENBURG.

hem opgeleid en vele ook in Ned.-Indië bekende Heilsofficieren zijn onder zijn leiding getraind, o. a. de Financieel-Secretaris, Majoor G. Lebbink, de Kweekschoolleider, Majoor H. Loois.

Naar Ned.-Indië.

In 1912 werd Luit-Kolonel de Groot Leider van den Legerarbeid in deze gewesten en arriveerde in Juli van dat jaar met de „Koning Willem III” in Tandjong Priok.

Welk een reuzen-taak werd door hem gedurende die eerste periode van vijf jaar verricht. De bouw van het William Booth Ooglijdershospitaal in Semarang, waar de bekende Heilsofficier-oogarts Dr. Wille een grootsch werk verrichtte. Het overbrengen van het Hoofdkwartier van het Heilslegerwerk van Semarang naar Bandoeng. De bouw van dat Hoofdkwartier. Het vestigen van Kinderhuizen in Bandoeng, Djokja en Medan. Het openen

van Tehuizen voor Militairen in Bandoeng, Solo en Malang. De oprichting van een leprozerie voor 400 patiënten in Deli, Poeloe Si Tjanang, dicht bij Belawan. De overname van de landbouwkolonie Kalawara in Midden-Celebes met haar paar honderd Javaansche emigranten en het begin van het Zendingswerk in dat gedeelte.

Welk een activiteit werd in die dagen door het Heilsleger ontplooid onder het bezielande leiderschap van Kommandant de Groot.

Een groot Nederlander in het Buitenland.

Leider van de Heilsleger-organisatie, achtereenvolgens in Japan, Zwitserland en Zuid-Afrika. Vele Nederlanders met verlof uit Indië en op reis naar het vaderland, hebben Kommandant de Groot in die landen ontmoet en hebben met eerbied kennis genomen van den ontzaggelijken arbeid, die ook in den vreemde door hem tot stand gebracht is. Plaatsruimte belet ons hierover verder uit te wijden.

Bevordering tot den rang van Commissioner.

Dit geschiedde in 1918. Deze rang is na dien van Generaal de hoogste in het Leger des Heils.

Voor de tweede maal naar Ned.-Indië.

Op een leeftijd, waarop anderen in Nederland of daarbuiten van een welverdiend pensioen genieten, werd Kommandant de Groot door Generaal Higgins in 1931 gevraagd wederom het bevel van het Heilslegerwerk in deze gewesten op zich te nemen. En wat deze laatste jaren verricht is, ligt nog versch in ieders geheugen. Het uitgebreide, groote, eertijds rijke, winstgevende Indië is thans onder een wolk van depressie, zoo dik en zoo hevig, als niet te beschrijven is. Kommandant de Groot opende zijn zeven Tehuizen voor crisis-werkloozen en deze hebben beezen in een grooten nood te voorzien. De Minahassa opende zich voor den arbeid van het Heilsleger. Makasser kreeg een nieuw ziekenhuis. En wij weten, dat vele plannen tot uitbreiding den Kommandant bezighouden. Er is ook nog zooveel te doen in dit groote eilandenrijk; de nood is zoo groot.

Persoonlijk getuigenis.

„Terugziende op mijn levensarbeid van 45 jaar, voel ik mij gelukkig iets te hebben kunnen bijdragen om anderen te helpen. Indien ik mijn leven opnieuw te leven had, ik zou hetzelfde pad gaan: het pad van dienen.” Dit zijn de uit het hart gegrepen woorden van den jubilerenden Kommandant zelf.

Kommandant! Uw Officiëren en strijdmakkers van Nederlandsch-Indië, van allen rang en landaard, brengen U met vreugde hun eeresalut. Wij danken God voor U en voor Uwen arbeid in Zijn Koninkrijk en onze bede is dat Gods rijkste zegen steeds in overvloedige mate Uw deel moge zijn.

Dat 's Heeren zegen op U daal, Zijn gunst uit Zion U bestraal.

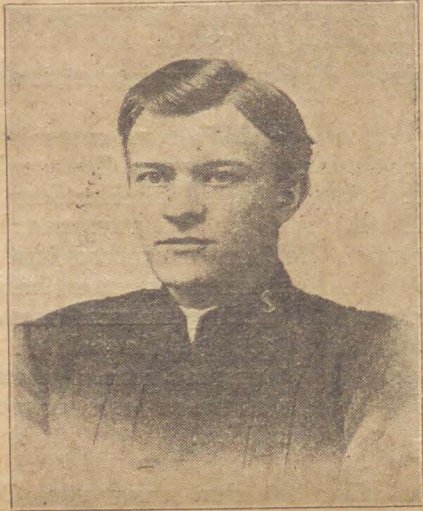

EEN GROOTSCH JUBILEUM.

door Lt. Kolonel J. Brouwer (R.)

Gevolg gevende aan den drang dier zelfde liefde van Christus, die hem ongeveer 10 maanden tevoren had aangedreven om in het openbaar in de zaal van Amsterdam 3, aan de voeten van zijn Heiland zich neer te werpen in volle overgave des harten aan Hem, stapte Kadet Johannes W. de Groot op 28 Januari 1889, dus 45 jaar geleden, de Kweekschool van het Leger des Heils aan het Rapenburg te Amsterdam binnen, teneinde Gode zijn leven, zijn alles te wijden tot redding van het verlorene.

Maar zeer kort duurde zijn opleiding; de veelbelovende oogst wachtte en riep om arbeiders. En zonder verder wikken of wegen, zonder te vragen waarom of waarheen, volgde de overgegeven jonge Officier de hem gegeven marschorders, die hem beurtelings naar Noord, naar Zuid en omgekeerd, naar Oost en West of Centrum voerden. De aanstellingen volgden elkander op, maar waren niet even gemakkelijk; miskening, haat, vervolging waren aan de orde van den dag.

Luitenant J. W. de Groot.

Krachtiger in het geloof, rijker in geestelijke ervaring, bekwaam tot den strijd, volgden na Winschoten, Vlissingen, Retranchement, Meppel en Sliedrecht, belangrijker posten zoals Utrecht, Enkhuizen, Almelo, Zwolle, Groningen, Rotterdam, Gouda en den Haag.

Het was vooral in laatstgenoemde drie korpsen, gelegen in de Zuider-Divisie, waarover schrijver dezes destijds als D. O. gesteld was, dat Kapitein, later Ensign de Groot heel veel zegen en welslagen had, en deze stoere arbeider met zijn „bergen verzettende wilskracht” en „ontembare werklust”, die niet maar voldaan was met een gedeeltelijk de zaal vullend gehoor, maar in een „overlopende maat” geloofde, tevens op praktische wijze en zeer tot genoegen van zijn D. O., zijn hartelijke meelevens met en gevoelen voor zijn collega's in de meer noodlijdende korpsen toonde.

Dit geloof in een „overlopende” maat was een werkzaam geloof. Het deed hem „aanpakken” en zich niet schamen om o.m. gebruik te maken van allerlei vindingrijke grepen.

Een staaltje hiervan? Voor het opwerken van een groote, buitengewone samenkomst, waarvoor tijd tot goede aankondiging had ontbroken, ging Ensign de Groot met zijn Luitenant de straat op, bleef op een brug staan, zijn Luitenant als maar wijzende naar een plek in het grachtwater beneden, tot de schare der nieuwsgierige omstanders zulke afmetingen had aangenomen dat ze het verkeer dreigde te stremmen. Toen deed hij vlug en effectief zijn aankondiging en verdween.

Zulke grepen spreken van de vindingrijkheid, het doorzettingsvermogen en den ijver voor de „Groote Zaak” die dezen enthousiasten Leider bezielen, wiens moed, voortvarendheid en strijd lust, wel verre van gedempt te worden door tegenstand en moeilijkheden, maar veeleer daardoor aangevuurd, en gesterkt door zijn geloofs-

vertrouwen, hem meestal de zege doen bevechten en zijn doel bereiken.

Den „stroom” te hebben en „in den stroom” te zijn, zijn twee geijkte Legertermen, die het aan Kommandant de Groot te danken heeft. Met de eerste wordt door hem een tjokvolle zaal bedoeld; „in den stroom” (d.i. echt gelukkig) kunt ge hem zien, wanneer in een gloedvolle verlossings-samenkomst, waarin Gods sterke arm machtig geopenbaard is, vele beladen en boetvaardige zondaren, zich buigend voor de macht der Liefde, den Heiland om vergeving en verlossing smeeken.

Kranige figuur, krachtige persoonlijkheid, joviaal en minzaam, stipt op tijd, placht zijn verschijning in Legerkringen in Nederland, waar en wanneer dan ook, ja zelfs het noemen van zijn naam, steeds een gulle glimlach op aller aangezicht te tooveren.

Ziende dat deze regelen slechts bedoeld zijn als een korte waardeering van het nuttige leven en den onvermoeiden, vruchtbaren arbeid van onzen hooggeachten en beminden Jubilaris, memoreeren wij ter aanvulling van de reeds bovengenoemde, nog kortelings de volgende door hem bekleede aanstellingen, t.w. een Divisie-Officierschap in Noord Nederland, het Commando over den Legerarbeid in België (na in Januari 1899 in den echt verbonden te zijn met Ensigne de Zwaan — zijne onvergetelijke echtgenoot, die hem na vele jaren, gedurende zijn bevel over Zwitserland door den dood ontviel). Gedurende 7½ jaar was hij vervolgens als Kweekschool-leider en D. O. in Amsterdam werkzaam, waarna hij in 1912 als Territoriaal Kommandant in Nederlandsch-Indië werd aangesteld. Daarna volgden respectievelijk het Leiderschap over den Legerarbeid in Japan, in Zwitserland en in Zuid-Afrika, na afloop waarvan hij ten tweede male door den Generaal gekozen en aangesteld werd als Territoriaal Leider over Nederlandsch-Indië, waar hij niet alleen de rechte man op de rechte plaats, maar ook op den rechten tijd gezonden is gebleken te zijn, dank zij zijn krachtig initiatief, zijn durf, zijn vertrouwen op God en in de Organisatie die hij dient en zijn groote belangstelling in al wat te maken heeft met het stoffelijk en geestelijk welzijn zijner medemenschen.

Indië, van de hoogsten in den lande tot den man uit de lagere lagen, waardeert hem, wij van het Leger des Heils zijn trotsch op hem, danken God voor zulk een Leider en bidden hem en zijn waardige, hooggeachte echtgenoot op dit zijn Jubileum Gods rijksten zegen toe.

Voorzeker, leed en droefheid zijn ook hem niet gespaard gebleven. Behalve het zooveel terloops vermelde groote verlies, overleed, slechts enkele dagen nadat hij haar nog in welstand daar had ontmoet, zijn eenige in Duitschland als Heilsofficier werkzame dochter Frieda. Het bericht van haar overlijden gewerd hem op den Oceaan en route naar Zuid Afrika ..... Maar over leed en lijden spreken wij thans niet nu wij medejubelen op dezen groo-

Terr. Kommandant van het L. d. H. in Japan.

ten gedenkdag en waar wij weten dat ook deze dingen medewerken ten goede dengenen, die God liefhebben.

* * *

Menschen verheerlijking? Weinigen zijn er meer wars van dan ik. Sluiten we ons oog voor menselijke tekortkomingen en gebreken? Dat hij, die er vrij van is, ze opsomme indien hij zulks nuttig en noodig vindt!

Wij die weten wie en wat Kommandant de Groot is en hoezeer hij warmte weet te waardeeren, maar ook wederkeerig mee te deelen, voelden behoefte en vonden er vreugde in deze paar woorden van appreciatie hier uit te spreken en God onzen dank te betalen, „Die Zijne engelen maakt geesten en Zijne dienaars tot een vlamvend vuur.”

HET JUBILEUM VAN DEN KOMMANDANT.

door Luit.-Kol. Dr. Wille (R.)

Men is zoo vriendelijk geweest mij een gelegenheid te geven ook in de Strijdkreet mijne gelukwensen aan onzen geliefden Leider te mogen overbrengen.

Vijf-en-veertig jaar is de Kommandant nu onafgebroken strijdend aan het Front.

Op een leeftijd, waarop andere jonge mannen zijn begonnen zich voor te bereiden voor een of ander aanzienlijke en voordeelige positie, werd hij door Gods Geest gedreven zich aan te sluiten bij een kleine menigte van miskende, verachte en vervolgd Christenen zooals het Leger des Heils in die dagen was.

Lt. Kolonel en Mevrouw de Groot.

Mijn kennismaking met den Kommandant is echter van veel latere tijden, namelijk toen hij in 1912 voor de eerste keer werd aangesteld als Territoriaal Leider van het Leger des Heils in Nederlandsch-Indië.

Ik was toen werkzaam in de Inrichting Boegangan voor zieken en behoeftigen te Semarang. Wij hadden daar, zoo goed als het kon, een oogklinik ingericht, waar zoowel Europeanen als Inlanders werden geholpen, en er was een groote toeloop van patiënten.

Alles was echter zeer primitief ingericht, de gebouwen waren oude, vervallen bamboe-huizen en veel te klein voor het werk.

Jaren lang was er over gesproken een zelfstandig Ooglijdershospitaal te bouwen, doch er was steeds niets van terecht gekomen, en ik had eigenlijk alle hoop daarvoor opgegeven.

Zoo stonden de zaken toen Lt.-Kolonel de Groot zijn eerste bezoek bracht aan Boegangan en ook mij kwam groeten, terwijl ik bezig was met de patiënten. Toen hij alles gezien had zeide hij, dat de lokalen ongeschikt waren en dat er een Ooglijdershospitaal moest gebouwd worden. Ik gaf hem volkomen gelijk, doch met een weemoedig glimlachje.

Toen zeide hij: „Mijn naam is niet Johannes de Groot, als er geen Ooglijdershospitaal gebouwd wordt.” En ik begreep dat hij het ernstig meende.

Adjutant de Groot, Divisie-Officier.

Het zag er anders moeilijk genoeg uit zoo iets tot stand te brengen. Wel was het Gouvernement bereid een flinke subsidie te geven maar wij moesten zelf f 30.000 bijdragen en wij hadden niets. Maar toen ging de Kolonel zelf aan het kollekteeren bij de groote firma's en spoedig is gebleken welk een bijzondere gave hij bezat de menschen te bewegen, ons flink te hulp te komen. Enkele malen ben ik met den Kolonel meegegaan, b.v. bij den beken-den groothandelaar Oei Tjong Ham te Semarang, die door de welsprekendheid en overtuiging van den Kolonel bewogen werd f 5000.— ineens te geven.

In minder tijd dan iemand had kunnen gelooven werd het noodige bedrag bijeen gebracht en in 1915 kon het nieuwe Ooglijders-hospitaal geopend worden.

Zijn werk hier werd eenigszins vroegtijdig afgebroken door zijne benoeming tot Leider van het Legerwerk in Japan, maar in 1931 hebben wij hem weer terug mogen ontvangen als Kommandant en wij verblijden ons daarover.

Wij hebben in hem teruggevonden dezelfde eigenschappen, die wij tevoren hadden leeren waardeeren: zijn welwillendheid en hulpvaardigheid, zijn groote geduld en onvermoeibaarheid, en dan zijn eenige gave om de menschen te winnen, niet alleen voor zichzelf, maar voor het werk in het Koninkrijk Gods. Wij hebben onderzocht dat hij nog de bijzondere gaven bezit van den Leider, om te zien waar een open weg is voor het belangrijkste werk en dan met verrassende snelheid en kracht vooruit te dringen.

Wij brengen den Kommandant onze hartelijke gelukwensen op dezen grooten dag, met dank voor alles wat hij voor ons heeft gedaan, en met de bede, dat de Heer hem nog lang moge sparen voor ons, voor Mevrouw de Groot, die hem zoo trouw terzijde staat in zijn werk en voor het Leger des Heils.

God zegene Kommandant de Groot!

Terr. Leider van het L. d. H. in Zwitserland.

Kolonel H. Gore.
Onder-Secretaris voor Buitenlandsche Zaken.

COMMISSIONER H. W. MAPP
verwelkomt in Bandoeng

„Gisteravond, om 7 uur, ving in de groote zaal van de sociëteit Concordia het openbaar welkom van den Chef van den Staf van het Leger des Heils, Commissioner Henry W. Mapp aan.

De schouwburgzaal was geheel gevuld; voor 1/3 deel met Officieren en Soldaten van het Leger des Heils en voor 2/3 met belangstellenden.

Van de aanwezige autoriteiten noemen wij slechts Zijne Excellentie den Leger-Commandant en Mevrouw Koster en den Chef van den generalen Staf Generaal-majoor Boerstra.

Verder waren er zeer vele militaire en burgerlijke autoriteiten en talloze andere vooraanstaande Bandoengers.

Klokslag 7 uur begon het openbaar welkom. Staande werd door alle aanwezigen, begeleid door de muziek van het L. d. H., het plechtig openingslied gezongen.

Daarna ging Majoor Lebbink voor in het gebed, waarna door Kommandant de Groot, Leider van het Leger des Heils in Nederlandsch-Indië, een inleidend woord werd gesproken.

Na allen aanwezigen een hartelijk welkom te hebben toegeroepen richtte Kommandant de Groot zich tot den eeregast van dezen avond, Commissioner Mapp. Kommandant de Groot gaf uiting aan zijn groote blijdschap, dezen hoogen Officier in Belawan-Deli te hebben mogen verwelkomen en hem vervolgens over Java te hebben mogen rondleiden en overal de grootsche en feestelijke samenkomsten te hebben mogen bijwonen.

De Kommandant dankte ook de vele vrienden van het Leger, die nooit nalieten, het Leger te helpen, waar dit noodig was.

Na eerst in het Hollandsch gesproken te hebben, ging de Kommandant in de Engelsche taal over om Commissioner Mapp nogmaals te danken voor de groote eer, welke hij het Leger in Indië aandeed door naar deze landen te komen. Nimmer te voren is een zoo hoog geplaatst Officier der internationale organisatie in Indië geweest.

In groote dankbaarheid memoreerde spreker ten slotte de groote gift, welke de Landvoogd het Leger schonk.

Een daverend applaus volgde op de woorden van den spreker.

Hierna werd door een twintigtal kleine meisjes van het kindertehuis van het Leger een alleraardigste oefening uitgevoerd. De kinderen hadden roode strikken in het haar en wit-blauwe jurkjes aan. In de hand hadden zij mooie bloemkransen. De door piano-muziek begeleide oefening slaagde buitengewoon.

Vervolgens werd naar het podium geleid de heer M. F. Tydeman, Resident van Priangan, die de volgende woorden sprak: Commissioner Mapp!

With great joy I bid you welcome on behalf of all Government-Officials as well as on behalf of all the inhabitants of the Residency Priangan.

Your visit as Head of the Staff of your world-known Salvation Army must be regarded as a great benefit to our country.

Now that your journey through Java has nearly come to an end, I hope, that you will be greatly satisfied, having seen all the magnificent work, done by the Officers and Soldiers of your Army, and that your visit has given you the conviction of their splendid achievements.

Commissioner Mapp! Wishing you and your Army all good luck and strength to accomplish your work, please allow me to address a few words in Dutch to Commissioner de Groot.

TELEGRAM VAN DEN GENERAAL

ontvangen door den Kommandant na afloop van de campagne.

Kommandant de Groot, Heilsleger, Bandoeng.

Wij willen U verzekeren van onze hartelijke gelukwensen in verband met de welgeslaagde campagne tijdens het bezoek van den Chef van den Staf.

Ten zeerste waardeeren wij alles wat er gedaan is en wij verblijden ons over het bericht aangaande de krachtige vooruitgang in het Territorie.

God zegene U.

DE GENERAAL.

BOODSCHAP VAN DEN CHEF VAN DEN STAF BIJ ZIJN VERTREK.

Mijn waarde Kommandant en Makkers,

U heeft mij begroet met een boodschap van Welkom in de Strijdkreet in verband met mijn bezoek. Ik dank U daarvoor.

Thans is het mij een vreugde en een voorrecht U een boodschap te zenden, en zulks doe ik met een hart vol dankbaarheid aan God voor de vele zegeningen welke Hij ons geschonken heeft gedurende de dagen, die wij samen hebben doorgebracht.

Deze wonderbare campagne, nu pas geëindigd, is onder den zegen Gods in alle opzichten een succes geweest. Vele gebeden zijn tot den Troon der Genade opgestegen. De Heer heeft deze gebeden verhoord. Wij hebben geloof gehad — het geloof is beloond geworden — groote verwachtingen hadden wij, en deze verwachtingen zijn meer dan gerealiseerd. Onze harten en gedachten zijn geroerd geworden, onze geest is verkwikt, en een geestelijk opbeuren is tot ons gekomen. Wij danken God voor al deze zegeningen en wij brengen Hem lof en eer.

Roerende tafereelen hebben wij gezien aan de zondaarsbank. Laat ons meer dan ooit met hart en ziel trachten zielen te winnen, gedachtig zijnde aan de woorden van onzen tot heerlijkheid bevorderden Stichter: „Ga tot de zielen, en ga tot de slechtsten.”

Het is voor mij een groote vreugde geweest met U allen te zijn. Kommandant en Mevrouw de Groot, de Algemeen-Secretaris en anderen hebben uitstekende hulp verleend. Nooit zal ik kunnen vergeten al de vriendelijkheid en kameraadschap. Ik neem met mij een blijde en bezielende herinnering aan alles. Ik zal een vast geloof hebben voor steeds grootere overwinningen. De Kommandant en U hebben reeds groote dingen tot stand gebracht, maar nog meer wacht ons.

De Generaal is zeer verblijd over het succes van de Campagne en hij feliciteert U allen hartelijk daarmede.

Ik ben vol hoop dat ons Leger in Nederlandsch-Indië steeds voorwaarts zal gaan. Ik zal U allen gedenken en voor U bidden.

Nogmaals mijn diep-gevoelden dank.

Geloof mij,

Luw U toegenegen,

HENRY W. MAPP.

Kommandant de Groot!

Met bijzonder genoegen heb ik op dezen avond de aangename taak op mij genomen om een enkel woord van welkom tot Commissioner Mapp te richten.

De komst van Commissioner Mapp naar deze gewesten, als hoogste vertegenwoordiger van den Generaal Edward J. Higgins, den oppersten Leider der wereldorganisatie: „Het Leger des Heils”, is niet alleen voor hen, die zich onder de vaan van dat Leger hebben geschaard, doch voor de geheele samenleving hier te lande van bijzondere betekenis.

Zij demonstreert immers, dat de opperste leiding middels Commissioner Mapp als Chef van den Staf wil kennis nemen van het werk der door haar geleide organisatie, eene belangstelling, welke slechts kan voeren tot een zoo mogelijk nog krachtiger ontplooiing van de energie der hier werkzame Officieren en minderen.

„Goede wijn behoeft geen krans!”, zie hier een in dit verband wel bij uitstek toepasselijk spreekwoord.

Ik kan echter niet nalaten, hier uiting te geven aan mijne bewondering voor hetgeen hier te lande door deze organisatie is tot stand gebracht.

Voortreffelijk geleid door de hierheen gezonden Territoriale Kommandanten, is opgebouwd een werk, zóó veelzijdig, zóó veelomvattend, dat het eenvoudig onmogelijk is, zich ons Nederlandsch-Indië voor te stellen zonder het Leger des Heils.

Reeds elders werd in welgekozen woorden het móóie werk gekenschetst, maar op deze plaats breng ik U, Kommandant de Groot, gaarne nogmaals een ééresaluut voor hetgeen onder Uwe bezielende leiding werd verricht ten bate van onze door den ongunst der tijden zoo zwaar getroffen medemenschen: reeds hierdoor heeft Uwe organisatie deze samenleving blijvend aan zich verplicht.

In het heden ligt eene belofte voor de toekomst. Welke mogelijkheden voor het Leger hier te lande nog openstaan, ik vermag ze niet te benaderen, nog minder áán te duiden.

Wij zijn er echter van overtuigd, dat de

daadkracht, in zoo ruime mate aanwezig bij de hier werkzame Officieren en Soldaten, allen gedragen door het hooge ideaal: „Service above Self”, onder de doelbewuste leiding van U, Kommandant de Groot, ook in de komende tijden vruchten zal afwerpen.

Ik besluit met den wensch, dat het verblijf van Commissioner Mapp moge bijdragen tot verdere krachtige ontplooiing van 's Legers schoonen arbeid en spreek daarbij de hoop uit, dat straks teruggekeerd in Engeland, Commissioner Mapp den Generaal wel zal willen getuigen van het mooie werk, in ons Nederlandsch-Oost-Indië verricht door eene kleine schare van stille, toegewijde werkers.

Kommandant de Groot onderscheiden.

Een bijzonder plechtig oogenblik was het toen Commissioner Mapp den Leider van het Leger des Heils in Indië een onderscheidingsteeken op de borst spelde. Het onderscheidingsteeken zelf wordt uitgereikt voor 25 jaren dienst als Officier bij het L. d. H.; het eereteeken dat Kommandant de Groot werd uitgereikt bevat bovendien 2 sterren, elk voor 10 jaren dienst. In een geestige speech zette Commissioner Mapp de betekenis van dit eereteeken voor 45 jaren dienst uiteen.

De aanwezigen hieven spontaan een daverend „hoera” op Kommandant de Groot aan.

Hierna werd het woord gegeven aan Commissioner Mapp. (Zie pag. 4 en 5).

Na afloop van deze toespraak, die door één der officieren vlot in het Hollandsch werd vertaald, bracht Kommandant de Groot aan Commissioner Mapp een woord van diepgevoelden dank.

Na slotgezing en gebed behoorde deze groote bijeenkomst weer tot het verleden.

Het is een grootsche avond geweest voor het Leger des Heils. Duidelijk is ook gebleken de waardeering, die men voor het werk van het Leger heeft.”

overgenomen uit het A. I. D.

Adjudant W. Ware,
Privé-Secretaris van den Chef van den Staf.

DE TWEE ANDERE GASTEN.

Het verslag van het bezoek van den Chef van den Staf zou niet compleet zijn, zonder enkele woorden, gewijd aan de twee Officieren die hem vergezelden en die ook verder de reis meemaken naar China, Korea en Japan.

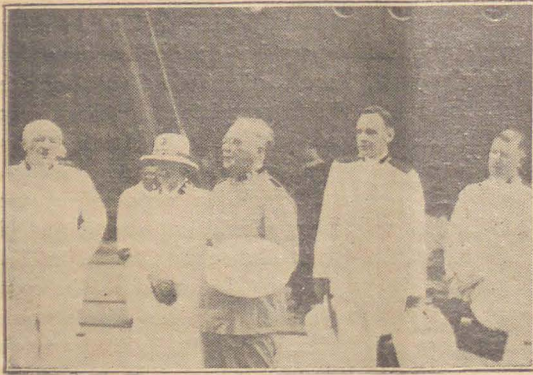
Kolonel H. Gore, die zelf 25 jaren zendingsarbeid heeft verricht als Officier van het Leger des Heils in Britsch-Indië en die daardoor kennis heeft van het werk in het buitenland, is bijzonder geschikt voor de positie die hij thans vervult als Onder-Secretaris voor Buitenlandsch-Werk, verbonden aan het Internat. Hoofdkwartier te Londen. Hij is tijdens zijn bezoek hier bezig geweest belangrijke besprekingen te houden en informaties in te winnen aangaande ons werk in Nederlandsch-Indië, wat zeker wel van dienst zal zijn in de toekomst. In de Officers-samenkomsten te Soerabaja en te Bandoeng hadden wij het voorrecht iets van hem te vernemen uit zijn eigen ervaring, waardoor wij rijkelijk gezegend werden.

Adjudant Ware is iemand die achter de schermen steeds bezig is, erg druk zijnde zonder veel drukte daarvan te maken. Het deed ons goed van zijn trouw en toewijding kennis te nemen, en wij gelooven dat ook zijn bezoek aan Nederlandsch-Indië voor velen tot zegen is geweest.

Het was ons een vreugde kennis te maken met deze twee Officieren en wij bidden voor hen Gods besten zegen op hun verdere reis.

AANKOMST TE PRIOK.

De Chef van den Staf spreekt aan de kade.

DE groote gebeurtenis, het bezoek van den Chef van den Staf, Commissioner Henry W. Mapp aan Nederlandsch-Indië, waarnaar wij maanden lang hebben uitgezien, behoort nu tot het verleden. En toch niet. .... Want in onze gedachten zullen de herinneringen lang voortleven aan wat door dit bezoek gebracht is aan honderden, aan duizenden in dit land. Wij kunnen nog verder gaan en zeggen, dat de resultaten hiervan gezien zullen worden in de eeuwigheid.

Het is ons niet mogelijk alles weer te geven, maar wij willen trachten aan onze lezers een idee te geven van hetgeen er gezegd en gedaan is. Het programma, dat afgewerkt is, was zwaar, het aantal plaatsen in betrekkelijk korten tijd bezocht, was veel, pers- en andere interviews werden gehouden, plannen besproken en zaken behandeld. Voor de Heilssoldaten en vrienden van het Leger bestond het belangrijkste deel van het programma uit de samenkomsten, die in de verschillende centra gehouden werden.

Overal ondervond men groot enthousiasme en sympathieke belangstelling vanaf de hoogste personen in het land.

De eerste begroeting in Nederlandsch-Indië.

Kommandant de Groot, die naar Belawan afreisde om den Chef van den Staf reeds bij zijn aankomst op N. I. grondgebied te ontmoeten, was de eerste om onzen beminden en hooggeachten gast te verwelkomen. Welk een blijdschap voor beiden was die ontmoeting. Aan de kade te Belawan stond een groepje Officiëren van Medan en Poeloe si Tjanang en makkers van het Korps Belawan. Deze eerste kennismaking met het Heilsleger in Nederlandsch-Indië maakte een zeer prettigen indruk. Een kort bezoek werd gebracht aan de Leprozerie te Poeloe si Tjanang.

De toewijding en opoffering van de Officiëren die hier werkzaam zijn, zal de Commissioner nooit vergeten.

Na een hartelijk afscheid van de makkers werd de reis voortgezet, nu met den Kommandant aan boord, die gelegenheid had met den Chef van den Staf belangrijke gesprekken te voeren aangaande de stand van zaken betreffende het Heilsleger in Nederlandsch-Indië.

Aankomst te Priok.

Bij de Uitkijk stond het Officiërs Muziekkorps opgesteld om zoodra de boot in zicht was hun welkom te geven. Op de kade verzamelden zich Officiëren en Heilssoldaten en makkers en kinderen van het Chineesch Korps te Batavia. Aller oogen waren gevestigd op de „Christiaan Huygens” en wat waren wij blij toen de boot zoo dicht bij was, dat wij onder al de passagiers konden onderscheiden Commissioner Mapp en onzen Territoriaal Leider. Al dadelijk begon de begroeting vanaf de boot tot de kade en welk een enthousiast Halleluja weerklonk toen de Chef in antwoord op de groet van de kade: „Welkom in Nederlandsch-Indië” in het Hollandsch antwoordde: „Ik ben blij U allen te zien.” De Chef van den Staf heeft ons hart direct gewonnen door zijn vriendelijkheid, zijn hartelijkheid, zijn blijde opgewektheid en zijn eenvoud.

Het muziekkorps speelde, de kinderen zongen een welkomstlied, Kommandant de Groot sprak een welkomstwoord, waarna de Chef van den Staf uiting gaf aan zijn dankbaarheid en vreugde, dat hij in de gelegenheid was Ned.-Indië te bezoeken en zijn dank uitsprak voor het welkom hem gegeven.

In de ochtenduren bezocht de Chef van den Staf, vergezeld van Kommandant en Mevrouw de Groot, de verschillende Inrichtingen van het Leger te Batavia; door de meisjes van het Meisjeshuis werd hem een aardig welkomstlied toegezongen; ook had een interview met pers-vertegenwoordigers plaats, waarna in het Hotel des Indes een lunch den Chef van den Staf werd aangeboden. Het woord werd aan tafel gevoerd achtereenvolgens door Kommandant de Groot, Dr. Meyer Ranneft, vice-president van den Raad van Indië, de heeren Fitzmaurice en van Baalen, Dr. Slotemaker de Bruine en ten slotte door den Chef van den Staf zelf. Het belangrijke werk van het Leger des Heils werd in de verschillende toespraken belicht.

De Openbare Welkomstsamenkomst had des avonds plaats in den Schouwburg. Er bestond groote belangstelling. Onder de aanwezigen bevonden zich Dr. Meyer Ranneft en de heeren Koesoemo Joedo, van den Bussche en Hardeman, leden van den raad van Indië, vlotvoogd Osten, het Hoofd van het Kantoor van Arbeid, Mr.

De Chef van den Staf temidden van de deelnemers aan de Welkomstlunch te Batavia.

Vreede; het Hoofd van de algemeene politie Resident Suermondt; Generaal-Majoor Bajetto, de divisie-commandant en Burgemeester Voorneman. Hieronder geven wij een gedeelte van het verslag, opgenomen in een der nieuwsbladen:

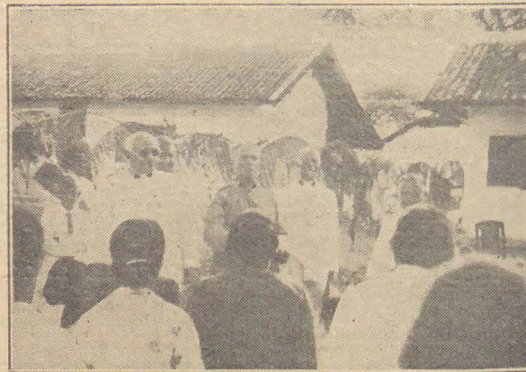
„Na een openingslied, door alle aanwezigen meegezongen, en na een gebed sprak Kommandant de Groot een inleidend woord. De Kommandant noemde het een aanleiding tot vreugde, dat na 40-jarigen arbeid het „Leger des Heils” in Nederlandsch-Indië door den op één na hoogsten Chef van het Internationaal Hoofdkwartier wordt bezocht.

Dat is ook vooral een reden tot vreugde voor ons Heilssoldaten. Spreker verklaarde trotsch te zijn op den arbeid der 300 Officiëren, die in Nederlandsch-Indië werkzaam zijn. De Officiëren zullen worden geïnspireerd door de boodschap, die de Chef van den Staf komt brengen.

Spreker heette Commissioner Mapp welkom in dit land en sprak de hoop uit, dat hij den Generaal vertellen zou, dat de Officiëren hier op hun post zijn en dat zij met de soldaten het werk doen. Met een „God zegene den Chef” eindigde Kommandant de Groot zijn toespraak.

Hierna kwamen meisjes in verschillende kleederdrachten op het toneel en zongen

HET BEZOEK VAN DEN

Bezoek aan Boegangan (Semarang)

een lied van welkom, waarna het woord werd gegeven aan den Directeur van Justitie, mr. J. J. Schrieke, die zijn volle sympathie uitsprak voor de internationale organisatie, die in 84 landen en koloniën werkzaam is.

Spreker verklaarde, dat de Commissioner diep getroffen zou worden door het werk, dat hier door 300 Officiëren en Soldaten wordt verricht voor hen, die hulp behoeven.

Spreker memoreerde, dat het Heilsleger in Nederl.-Indië in verschillende richtingen werkt en dat het de moreele en geestelijke opheffing der menschheid beoogt. Om dit beter te doen uitkomen, werden achtereenvolgens de werkzaamheden en bemoeienissen van het Heilsleger opgesomd, waarbij de wijze, waarop tegen de werkloosheid wordt opgetreden, door spreker wordt geroemd.

Nadat wederom een lied was gezongen, sprak de Chef van den Staf over „Het Leger des Heils en het geheim van zijn welslagen.”

Onder de aanwezigen merkten wij o.m. den Resident, den heer A. H. de Jong, den Locoburgemeester dr. Stigter, den Gouvernementssecretaris Kiveron met hunne dames op, benevens vele bekende Buitenzorgers.

De bijeenkomst werd met zang geopend, waarna Kommandant de Groot in gebed voorging om vervolgens een welkomstwoord tot Mevrouw de Jonge te richten, wier komst op hoogen prijs werd gesteld.

De Resident, de heer de Jong, sprak een inleidend woord en wees op het feit, dat ieder in Ned.-Indië den vruchtdragenden arbeid, de voortvarendheid en het groote organisatievermogen van het Leger des Heils kende en bewonderde.

DE LEZING:

Het Leger des Heils en h
door COMMISSIONER

„Hoe zal ik”, zoo ving hij aan, „uitdrukking geven aan de gevoelens die mij hier tijdens mijn bezoek aan Java bestormen? Slechts enkele dagen ben ik eerst hier en iederen dag wordt mijn schuld jegens U allen groter. Wat ik ook voor U zal kunnen doen in de toekomst, ik zal immer Uw schuldenaar blijven. Moeilijk is het, aan al deze gevoelens uitdrukking te geven, men kan ze beter aanvoelen dan erover spreken!”

Commissioner Mapp vertelde vervolgens een en ander over de dagen, welke hij hier te lande had doorgebracht, waarbij hij hulde bracht aan Kommandant de Groot en de Officiëren, die hem alles zoo gemakkelijk hadden gemaakt, en waarbij hij met groote waardeering en dankbaarheid getuigde van de wijze, waarop hij door den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië ontvangen was.

En wat nu het Legerwerk betrof? Dat is vruchtbaar als Java zelf; zóó groot, zóó diep en zóó wijd, dat men nooit van bepaalde afmetingen kan spreken. En het geheim van het succes? Spreker wilde wel, dat er thans een verlossingsbijeenkomst zou zijn, waarbij men bij de zondaarsbank tot bekeering komen kon, iets, waaraan hij zelf zulke schoone herinneringen had.

En ter illustratie daarvan verhaalde hij, hoe hij voor het eerst in aanraking kwam met het Heilsleger, toen hij nog in Bombay op school was. Het Leger zou komen, en de kranten schreven sensationele artikelen. Maar wat gebeurde er?

Toen de lang verbeide dag aanbrak, kwamen er slechts vier Heilssoldaten, die aanvingen het Evangelie te prediken. De bevolking geraakte in onrust, zoodat de politie moest ingrijpen, want ze dan ook deed. Ze trad echter niet op tegen de bevolking, maar tegen de Heilssoldaten, wier leider een maand gevangenisstraf kreeg omdat hij het Evangelie predikte!

Spreker verhaalde verder over zijn ontmoeting met één der zusters van het Leger, een ontmoeting, die hem later, toen hij als jonge man onverwacht temidden van een Heilslegerbijeenkomst geraakte, weer te binnen schoot, en hem ertoe bracht, te knielen aan de zondaarsbank. En daar voelde hij de overtuiging over zich komen, dat Christus niet alleen gestorven was voor de toenmalige wereld, maar voor iedereen, dus ook voor Henry Mapp! En hij dankte den Heer, die zijn ziel had gered!

Dat is thans 47 jaar geleden, en daaraan werkte Commissioner Mapp 45 jaar als Officier mede. In de eerste jaren bracht zijn werk hem dikwijls in aanraking met den Stichter van het

Buitenzorg.

Het bezoek van den Chef van den Staf aan Buitenzorg zal niet licht vergeten worden. Met diepe erkentelijkheid gedenkt hij de buitengewone sympathie en belangstelling in en de waardeering voor het werk van het Leger des Heils, welke hij mocht ondervinden van Z. E. den Gouverneur-Generaal en Mevrouw de Jonge. Een groote eer viel het Leger te beurt toen de Chef van den Staf en Kommandant de Groot door Zijne Excellentie in audientie werden ontvangen en daarna met Mevrouw de Groot werden uitgenoodigd de lunch ten Paleize te gebruiken.

Vrijdagmiddag om vijf uur waren een honderdtal in de Sociëteit bijeen om de lezing aan te hooren van den Chef van den Staf. Hierover schrijft Het Bataviaasch Nieuwsblad het volgende:

„Mevrouw de Jonge, vergezeld van de adjudanten, Ritmeester de Stoppelaar en Luitenant ter zee van Bemmelen, en de Algemeen-secretaris en Mevrouw Gerke hebben van hun belangstelling in het groote werk van het Leger des Heils blijk gegeven.

CHEF VAN DEN STAF.

Vervolgens richtte hij in het Engelsch een hartelijk woord tot Commissioner Mapp.

De rede, die Commissioner Mapp vervolgens op boeiende wijze hield, heeft men reeds in ons blad kunnen lezen.

Nadat aan het slot nog eenige liederen werden gezongen, dankte Kommandant de Groot allen voor de betoonde belangstelling, waarna hij de bijeenkomst met gebed sloot."

De vlucht naar Semarang.

Na deze Lezing ging de reis terug naar Batavia, om van daaruit den volgende morgen naar Semarang te vliegen. Door de groote vriendelijk-

heid der K.N.I.L.M. is de Chef van den Staf, vergezeld van Kommandant de Groot, in staat geweest enkele keeren gebruik te maken van deze schitterende gelegenheid om veel te bereiken in korten tijd met groote besparing van lichaamskracht, om niet te spreken van al het schoone, dat men genieten kan gedurende zulk een reis. De Chef van den Staf was dan ook vol lof over alle hulp, die hem hierdoor geboden werd.

Te Semarang moest ook een vol programma worden afgewerkt, waaronder een bezoek aan het Ooglijders-hospitaal waar dankbaar herdacht werd de jarenlange arbeid van Lt. Kol. Dr. Wille, aan Boegangan, de kolonie voor zieke en behoeftige Inlanders, waar in herinnering gebracht werd het Pionierswerk van Lt. Kolonel Brouwer, en Huize Elim, de nieuwste uitbreiding van ons werk voor de Crisisslachtoffers.

Zooals in andere plaatsen gaf het publiek ook blijk van zijn belangstelling in het werk van het Leger en in het bijzonder in verband met het bezoek van den Chef van den Staf, getuige de goede opkomst in de Loge des avonds om de Lezing aan te hooren.

Hierover schrijft „de Locomotief“:

„De zaal was geheel gevuld, toen om zeven uur Kommandant de Groot het woord nam om de bijeenkomst te openen.

Onder de aanwezigen merkten wij op Resident Van der Elst als vertegenwoordiger van den Gouverneur van Midden-Java, Resident Bijleveld, den Burgemeester van Semarang, den heer Bagchus, mr. Jonkers, Officier van Justitie, ds. J. H. Sillevius Smit, gereformeerd predikant alhier en enkele anderen.

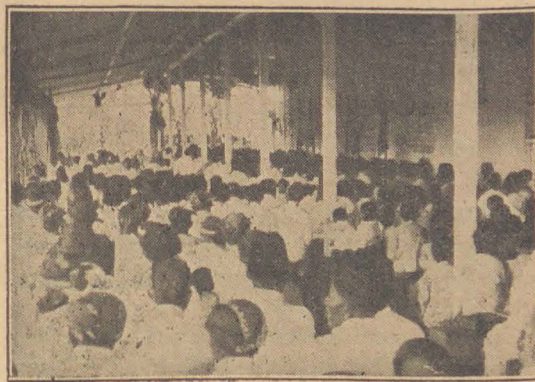
Het Leger des Heils in Midden-Java was vertegenwoordigd door een groot aantal Officiëren van de verschillende instellingen in de hoofdstad en elders in deze provincie.

Na het welkomstwoord van Kommandant de Groot wordt het podium ontruimd om de kinderen van het meisjestehuis te Oengaran gelegenheid te geven een oefening uit te voeren, waarin de kleuren van den vlag van het Heilsleger tot motief dienden.

Wanneer het applaus verklonken is, neemt Resident Van der Elst het woord om den heer Mapp namens den Gouverneur van Midden-Java welkom te heeten.

Spreker, — die zijn toespraak in het Engelsch houdt — wijst erop, hoe de organisatie van het Leger des Heils gegroeid is en een grooten invloed in de wereld heeft weten te verkrijgen, niet door de macht van geweren en machinegeweren, doch door de macht van den Christelijken geest. Spreker memoreert hoe het Leger des Heils gestreden heeft en nog strijdt, in de smalle straatjes van de groote steden en elders, waar de menschheid in nood verkeert, om dezen nood te lenigen.

Met dankbaarheid gedenkt spreker vervolgens het werk van het Leger des Heils in dit gewest, vooral op het gebied van de lepra-bestrijding, doch ook wat betreft de leniging van den nood, welke de crisis gebracht heeft.

Samenkomst te Krengseng.

Met de hoop, dat het Leger nog veel arbeid in het belang van de inwoners van Midden-Java zal kunnen doen, eindigt spreker. (applaus).

Vervolgens voert de Burgemeester het woord, eveneens in de Engelsche taal, die speciaal met waardeering spreekt van den arbeid van het Leger des Heils te Semarang. Spreker memoreert het William Booth-Hospitaal, het tehuis voor bedelaars op Boegangan en het onlangs geopende tehuis voor crisis-slachtoffers, Huize Elim.

Hierna spreekt de heer Mapp over het succes van het Leger des Heils.

Spreker dankt den Resident en den Burgemeester voor de woorden van welkom, en zegt vervolgens een en ander over de eerste dagen van zijn verblijf in Indië.

Tot een per pioniers van het werk in Indië, Kolonel Brouwer, zegt spreker vervolgens eenige waardeerende woorden."

Krengseng.

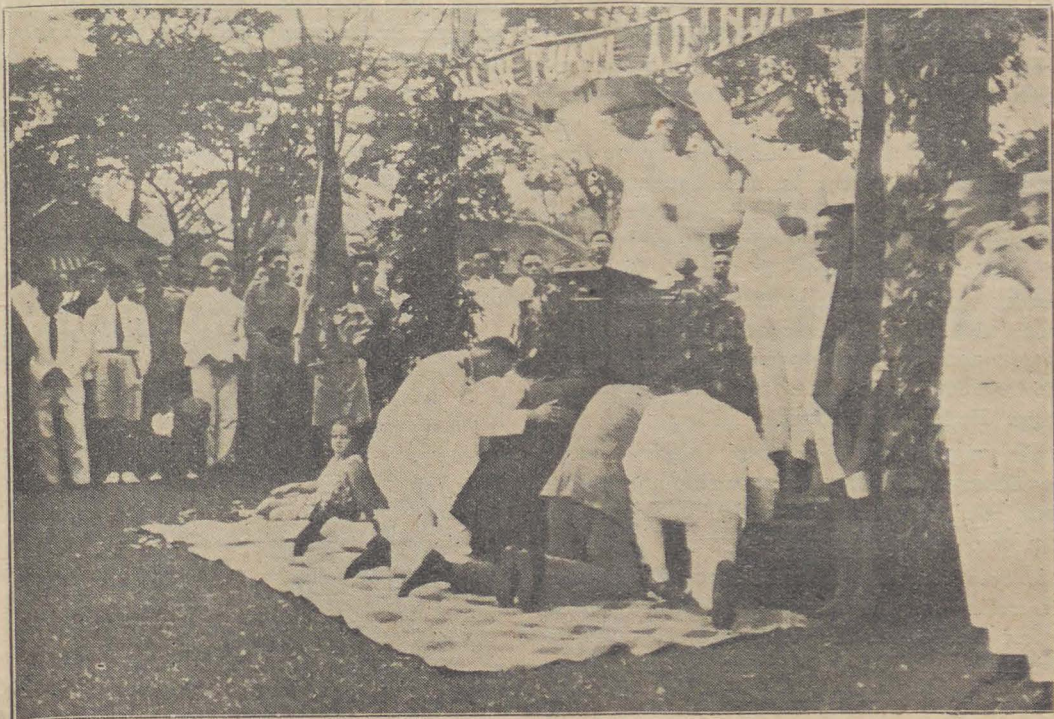
Vanuit Semarang werd een bezoek

de toespraak van den Chef. God ondersteunde den Chef in het brengen van Zijn Woord en tientallen maakten dien morgen voor het eerst of bij vernieuwing een verbond met den Heer der heirscharen.

Deze samenkomst maakte ook een grootschen indruk op den Chef van den Staf. Telkens daarna moest hij eraan denken en melding van maken. „Wat in Krengseng geschiedt is een wonder" heeft hij in een van de samenkomsten uitgeroepen. Hoe heerlijk dat bij al het andere werk ook dit zielreddend werk te Krengseng op zulk een wonderbare wijze gezien wordt.

Pelantoengan.

's Middags was Pelantoengan aan de beurt en zooals Majoor Bridson ons schreef, maakte dit bezoek den 7den Januari 1934 tot een onvergetelijken dag in de geschiedenis van Pelan-

De Openluchtsamenkomst te Magelang

gebracht aan Krengseng, waar in de laatste anderhalf jaar zulk een wonderbaar werk tot stand is gebracht onder de 3000 inwoners, die op de onderneming aldaar werkzaam zijn. Over dit bezoek schrijft een van de Officiëren die daarbij tegenwoordig was het volgende:

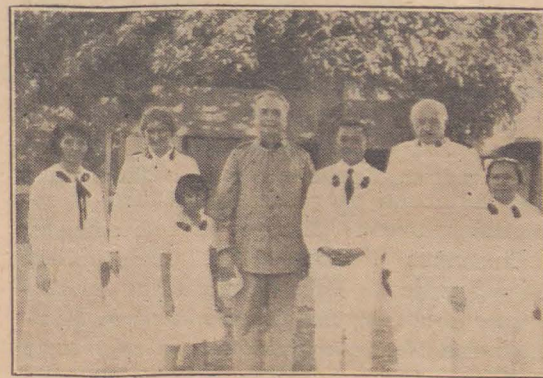
Het bezoek van den Chef van den Staf aan Krengseng op Zondag 7 Januari is, voor allen die het voorrecht hadden daarbij tegenwoordig te zijn, een onvergetelijke openbaring geworden van de krachtvolle werking van den Heiligen Geest in dezen post, waar een machtig werk zich met buitengewone snelheid ontwikkelt.

Het plaatselijk muziekkorps speelde bij aankomst van den Chef de nationale liederen van Engeland en Holland; door de vriendelijke zorgen van den gastheer, den Heer Oey, werden enkele verfrissingen geserveerd en spoedig werd een begin gemaakt met de meeting. Honderden hadden zich hiervoor verzameld onder het groote afdak van een der fabrieksloodsen, en vele honderden stonden rondom geschaard. Het muziekkorps van Krengseng, vereenigd met het Officiërs-Muziekkorps, zorgde voor begeleiding van het gezang.

Een buitengewone gebeurtenis was de inzegening van ruim honderd Soldaten en twintig jonge Soldaten van Korps Krengseng en buitenposten. Vriendelijk, teer, waardevol waren de woorden van den Chef tot de nieuwe strijdmakkers en terwijl de Vlag van ons geliefd Leger boven hunne hoofden wapperde, werden zij als Soldaat ingezegend. Persoonlijk reikte de Chef aan allen een paar Soldaten S. S. Diep waren allen ontroerd toen de Chef van den Staf aankondigde, dat broeder Oey vóór de bijeenkomst den wensch te kennen gegeven had met vrouw, dochter en klein-dochter ingezegend te worden als Heilssoldaat.

De plechtigheid van deze inzegening was een passende voorbereiding voor

toegang Lepra-Kolonie. Voor de patienten beteekende het zoo veel, de Chef van den Staf ging naar hen toe in hunne woningen, hij sprak met hen persoonlijk en bad met hen daar. Daarna leidde hij een samenkomst in de Berneyzaal waar de tegenwoordigheid en de kracht Gods op een wonderbare wijze werden geopenbaard. Een Britsch-Indisch patient verheugde zich in 't bijzonder toen de Chef hem bezocht en tot hem sprak en met hem bad in de Hindustani taal.

De Familie Oey werd ingezegend tot Heilssoldaat

In de samenkomst knielden er velen van de Chineseche en Javaansche patienten aan de zondaarsbank, waaronder ook een Jood, den zegen van verlossing zoekend. Het was een dag waarop een nieuwe toewijding werd gemaakt om God te dienen, een dag waarin wij de kracht Gods gevoelden, waarvan de invloed eeuwig met ons blijven zal.

Soerabaja.

De volgende plaats op het programma was de groote stad Soerabaja, een groot contrast met Pelantoengan en met Krengseng, doch iedere plaats had zijn eigen bekoring. Hier evenals in andere plaatsen was er groote verwachting voor grootsche dingen en wij waren geenszins teleurgesteld.

Zie vervolg pag. 6.

geheim van zijn welslagen HENRY W. MAPP.

Leger des Heils, twee malen reisde hij met den tweeden Generaal, Wm. Bramwell Booth rond de wereld, terwijl hij steeds in nauw contact staat met den tegenwoordigen Generaal; hij zag het Heilslegerwerk in 45 landen en koloniën.

De organisatie doet over de geheele wereld thans het werk van reformatie en verlossing, en dat werd bereikt in 68½ jaar!

En toch werd het Leger in den aauvang verkeerd begrepen, en met verachting bejegend. Maar niets kon het werk tot staan brengen.

En dan, de wereld is niet zoo'n slechte plaats. Toen de menschen het Leger gingen begrijpen, kwamen waardeering, bewondering en hulp de plaats der vroegere verachting innemen.

En ook hier op Java denkt men er zoo over, getuige de woorden, welke de Gouverneur-Generaal tot hem gesproken had.

Sprekende over wat het Leger eigenlijk was, vestigde Commissioner Mapp er de aandacht op, dat men niet te doen had met een godsdienstige secte; het gezichtsveld van het Leger is breeder en omvat allen. Ook de politiek had men gebannen, en spreker oordeelde dit de oorzaak, dat het Leger een groot en machtig geheel was. Het Leger is een godsdienstige, een geestelijke kracht, daarop is het opgebouwd. En daarnaast is het een philanthropische organisatie. „Iedere man is onze Broeder, iedere vrouw onze Zuster!" riep spreker uit; „als we de gezonkenen en de gevallen zien, dan zeggen we, daar gaan wij, ware het niet door de genade Gods, en als we onze broeders en zusters die in ellende verkeerden, de hand toesteken, dan laten wij ze met Gods hulp niet meer los, totdat we ze weer op hun eigen niveau hebben teruggebracht."

En ook is het Leger een zendingsorganisatie, zijne vertegenwoordigers trekken samen met anderen naar de wereld daarbuiten om licht, hulp en zegen te verspreiden.

Spreker gaf enkele cijfers en hij vestigde er de aandacht op, dat het Leger 34 militaire tehuizen beheerde, waarvan niet minder dan zes in Nederlandsch-Indië. In die tehuizen trachten de Officiëren moeder en vader voor de militairen te zijn.

En alles wat bereikt is, is het resultaat van de toewijding van één enkelen man: William Booth!

En nu het geheim van het succes? Dat is gelegen in God's hulp, want zonder die hulp zou men niets kunnen doen. Het werk berust op liefde, begrijpen, medelijden en medeleven! Het Leger is een ieders dienstknecht, en geen werk is te zwaar, of te laag. En in dien geest wijdt het zich steeds opnieuw aan den arbeid toe!

vervolg van pag. 5.

Wij geven het verslag uit het Soerabajaasch Handelsblad over de ontvangst en ook over de welkomstsamenkomst, die in de zaal van den Kunstkring werd gehouden.

Aankomst op het Vliegveld.

Tegen half twaalf hadden zich op het vliegveld Darmo een groot aantal Officiëren van het Leger des Heils verzameld, teneinde den Chef van den Staf van het Leger, Commissioner Henry Wm. Mapp, te verwelkomen. Ook een muziekkorps van Officiëren was aanwezig, terwijl een aantal Chineesche kinderen onder leiding van vrouwelijke Officiëren, en allen getooid met oranje sjerpen en voorzien van rood-wit-blauwe vlaggen, in rij en gelid gereed stonden.

Edoch, tegen den tijd, dat het toestel verwacht werd, verduisterde een donker regenfloers den hemel en weldra vielen de eerste druppels, zoodat de wachtenden ijlings in den hangar een goed heenkomen zochten.

En toen de bui op het hevigst was, verscheen uit het dichte regenfloers plotseling het Knilm-toestel, dat laag vliegende een bocht om het terrein maakte en na de landing doortaxiede tot in den hangar.

Luid juichten Officiëren en de kinderen, de muziek zette een geestdriftige melodie in, en nadat Kommandant de Groot, de store Leider van het Leger in Nederlandsch-Indië, was uitgestegen, verscheen Commissioner Mapp, een prettige opgewekte persoonlijkheid gekleed in de hier te lande onbekend-grijze Heilslegeruniform.

Een algemeene begroeting volgde, terwijl de Chineesche jeugd een welkomstmelodie zong, die bijkans verloren ging in het geraas van den neerstreamenden regen.

Hartelijk dankte Commissioner Mapp voor de enthousiaste ontvangst, en sprak de kinderen toe. Hij verhaalde in het kort van de plaatsen, die hij op zijn reis reeds had aangedaan, en van de mooie ontvangst, die hem hier in Nederlandsch-Indië, welk land hij voor het eerst bezocht, overal te beurt viel.

Na een kort gemeenschappelijk gebed stapten Commissioner Mapp en Kommandant de Groot onder gejuich in de inmiddels binnengereden auto, terwijl de kapel weer een der mooie Heilslegerliederen inzette.

De Openbare Samenkomst te Soerabaja.

Een enorme volte kenmerkte de groote openbare bijeenkomst, welke in het Kunstkringhuis door het Leger des Heils was belegd ter eere van de komst van Commissioner Henry Mapp, en op welke bijeenkomst hij, de Chef van den Staf van het Leger des Heils, zelf het woord zou voeren.

Vele autoriteiten gaven daarbij weer eens te meer van haar groote belangstelling voor het Heilswerk blijk; zoo waren o.m. tegenwoordig de Gouverneur van Oost-Java, die zelf een welkomstwoord zou spreken, de Burgemeester van Soerabaja, de Marine-commandant, Kapitein ter Zee Olivier met zijn Adjudant, de plaatselijk Militair Commandant, Overste Claasen, en vele anderen.

Omstreeks 7 uur betrad Commissioner Mapp, vergezeld van Kommandant de Groot, den Gouverneur van Oost-Java, den Marine-commandant en nog eenige Heilslegerofficiëren het podium en dadelijk hierop weerklonk het openingslied.

Een der vrouwelijke Officiëren ging daarna voor in gebed, waarop Kommandant de Groot het woord nam om de aanwezigen welkom te heeten, in het bijzonder de autoriteiten.

Zich richtende tot Commissioner Mapp, sprak hij er zijn vreugde over uit hem hier temidden van zoovele vrienden van het Leger te zien, vrienden, die nooit in gebreke bleven te helpen, waar hulp noodig was, en die door hun tegenwoordigheid thans getuigenis aflegden van de waardeering, welke het Heilslegerwerk alom mocht ondervinden.

Vervolgens werd op het tooneel een fraai tableau te zien gegeven, voorstellende Britannia, staande voor een enorme draaiende globe met het opschrift „De wereld voor Christus, Christus voor de wereld!” terwijl daarboven de Legervlag wapperde met de spreuk „Bloed en Vuur”.

En terwijl achter de schermen een stem verhaalde van de ontwikkeling van het Legerwerk, traden telkenmale vertegenwoordigers en vertegenwoordigsters der naties, waarin dit werk wordt verricht, naar voren, om zich rond Britannia te scharen.

Welkomstrede Gouverneur van Oost-Java.

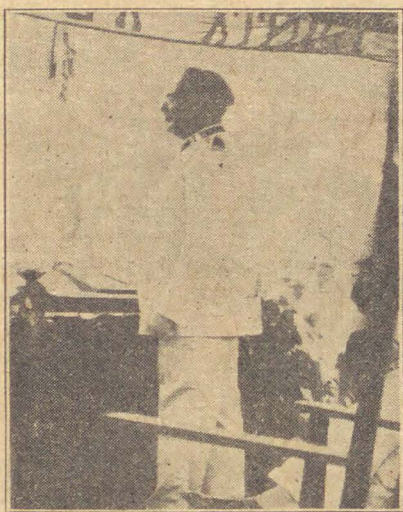
Na dit pakkende tableau sprak de Gouverneur van Oost-Java eenige woorden van welkom tot den vertegenwoordiger der Heilslegerorganisatie, welke immer strijdt voor de zaak der menschheid.

De Gouverneur deelde mede het voorrecht te hebben gehad vele der Heilslegerinstellingen in Nederlandsch-Indië persoonlijk te kunnen bezoeken, en dat hij daarbij steeds weer opnieuw onder den indruk was gekomen van hetgeen werd verricht, waarbij hij de verzekering uitsprak, dat iedereen de grootste bewondering heeft voor het geweldige Legerwerk en voor hen, die dit werk tot stand brengen.

De Marine-commandant

sprak eveneens eenige hartelijke woorden, waarbij hij erop wees, dat hij eerst onlangs op Java aankwam, en dus uit eigen aanschouwing nog niet veel van het Legerwerk had gezien. Gehoord ervan had hij echter reeds zeer veel, en daarin vond hij aanleiding, hier openlijk dank te betuigen voor hetgeen in de zeemannshuizen in het belang van de Marineschepelingen wordt verricht.

Hij gaf daarbij de verzekering, dat men immer klaar zou staan het Legerwerk, dat geschraagd wordt door zulke nobele denkbeelden, te steunen.

De Chef van den Staf spreekt.

Nadat het zangkoor nog een lied ten beste had gegeven kwam dan eindelijk het groote oogenblik, waarop men met ongeduld had gewacht. De Chef van den Staf ging spreken.

(Zie pag. 4 en 5).

Na afloop van deze toespraak bracht Kommandant de Groot aan Commissioner Mapp een woord van diepgevoelden dank. Hij verklaarde, dat men het Leger in Nederlandsch-Indië immer strijdensbereid zou vinden en verzocht om aan den Generaal te willen overbrengen, dat op het Heilsleger in Nederlandsch-Indië gerekend kon worden!

Na slotgevang en gebed behoorde deze groote bijeenkomst weer tot het verleden, en we twijfelen er niet aan of de Chef van den Staf van het Leger des Heils zal een sterken indruk hebben gekregen van de groote waardeering en onverflauwde belangstelling, die het Heilslegerwerk hier te lande voortdurend ondervindt.

Nog willen wij melding maken van de opgewekte en merkwaardige samenkomst op Dinsdagavond in de zaal van het Chineesche Korps. Welk een geestdrift was er, hoe duidelijk werd de boodschap van verlossing door Jezus Christus, verkondigd, en hoe groot was de vreugde, niet het minst voor den Chef van den Staf zelf, toen wij zielen zagen komen tot den Heer. In het geheel waren er 58 die God zochten, waarvan 40 voor den eersten keer in een samenkomst van het Leger des Heils aan de zondaarsbank neerknielden. Prijs den Heer.

In deze samenkomst zoowel als in de openbare samenkomst zag men een groot aantal Heilslegerofficiëren, die gekomen waren van alle deelen van het Territorie om deel te nemen aan het Congres, en voor hen was wel het beste van alles de Officiërsamenkomsten. Wij voelden ten rechte dat: „Vol en overvloeiend de maat des Hemels is”; er kwamen stroomen van Gods zegen tot onze ziel en nooit zullen wij God genoeg daarvoor kunnen danken.

Magelang.

Hier, zooals te Krengseng, had de Chef van den Staf gelegenheid iets te zien van de samenkomsten voor de

bevolking van dit land. Ofschoon regen ons dreigde was het toch mogelijk een prachtige openluchtsamenkomst te houden des middags om 5 uur op de Aloen-aloen. Het was een inspiratie de groote schare menschen om ons heen te zien, zoo gretig luisterend naar de boodschap door den Chef van den Staf tot hen gebracht, en roerend was het oogenblik toen de eerste aan de uitnodiging gehoor gaf om daar in dat oogenblik tot Jezus te komen. Hij werd gevolgd door nog vijf anderen; het was een wonderbaar slot.

De avondsamenkomst was ook een tijd van rijken zegen. De zaal was overvol. Het was een echte Leger des Heils verlossingssamenkomst, met heerlijke resultaten, want niet minder dan 58 kwamen ook hier tot den Heer. En wie zal zeggen in hoeveel harten van anderen het werk van Gods Geest werd gevoeld.

Tusschen deze twee samenkomsten werd den Chef van den Staf, vergezeld van den Kommandant, gelegenheid geboden door den Burgemeester van Magelang te worden ontvangen, zooals hieronder beschreven werd in een der nieuwsbladen.

„Hierna werd de Engelsche gast ten 6,30 uur n.m. ten raadhuis door den Burgemeester van Magelang, in tegenwoordigheid o.m. van den Resident van Kedoe, den Assistent-Resident en den Regent van Magelang, Kolonel Van Tricht, Kommandant, wethouders, raadsleden, en andere vooraanstaande ingezetenen van verschillende landaard, namens het gemeentebestuur en de gemeentenaren verwelkomd.

Na de rede van den Burgemeester, en de rede van Commissioner Mapp, heeft ook Kommandant de Groot nog een enkel woord gesproken. De Commissioner, die over Indië en ook over Magelang niets dan lof had, heeft zich eenigen tijd met den Regent, den Resident en den Burgemeester onderhouden, waarna om 7,15 uur n.m. de gasten afscheid namen.

Intusschen was in de groote zaal van de sociëteit „De Eendracht” de laatste bijeenkomst, n.m. eene verlossingssamenkomst, aangevangen. De zaal was overvol.

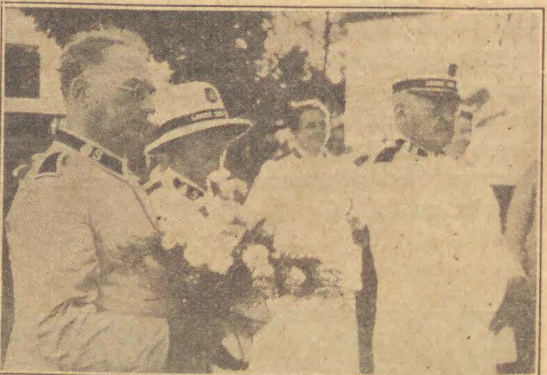
De Commissioner, niettegenstaande de geduchte handicap, dat hij zich uitsluitend van de Engelsche taal moet bedienen, heeft door zijn groote talenten als redenaar niet alleen, doch ook en vooral omdat men aanvoelde dat hier iemand aan het woord was die uit overtuiging sprak, zijn gehoor (het gesproken werd in de landstaal vertaald) op buitengewone wijze weten te boeien en te begeesteren.

Het was ruim kwart over negen toen deze bijeenkomst, welke ook door Mevrouw en Burgemeester Nessel werd bijgewoond, was beëindigd.

Het bezoek te Magelang is voor het Heilsleger een zeer goede dag geweest.”

Bezoek aan Oengaran.

Op weg naar Magelang werd de reis onderbroken om een bezoek te brengen aan het Tehuis voor Socialen Arbeid voor Vrouwen en Meisjes te Oengaran, onder leiding van Majoor Stewart, waar de Chef van den Staf zeer ingenomen was met alles, wat hij daar zag.

Bezoek aan Lepra-kolonie, Semarong.

Djocja.

De avond te Djocja was een succes. De bijzonderheden hiervan zijn weergegeven in het verslag, opgeteekend in de „Mataram”, waarvan wij het volgende overnemen:

„Gisteravond had onder zeer groote belangstelling van het publiek, dat bestond uit personen van diversen landaard, in de groote zaal van de loge „Mataram” het openbaar wel-

kom plaats van den Chef van den Staf van het Leger des Heils, Commissioner Henry W. Mapp.

Onder de aanwezigen merkten wij op Gouverneur De Cock, Ir. Sitsen Honorary Commissioner van Rotary International, den fg. Resident Van Loghem, den pl. mil. Comm. Majoor Slagter en tal van vooraanstaande ingezetenen meer.

Precies om zeven uur betraden Commissioner Henry W. Mapp en Kommandant J.W. de Groot het podium.

De samenkomst werd geopend met het zingen van een lied en met gebed, waarop Kommandant de Groot de aanwezigen hartelijk welkom heette, in het bijzonder Gouverneur De Cock en Ir. Sitsen en meer speciaal Commissioner Henry W. Mapp wiens doel het thans is op zijn reis door Indië iets van het werk van het Heilsleger in deze gewesten persoonlijk te zien en te leeren kennen.

Daarop werd het woord verleend aan Gouverneur De Cock, die mededeelde gaarne aan de uitnodiging om op deze bijeenkomst eenige woorden te spreken gevolg te hebben gegeven en het een voorrecht vond Kommandant de Groot weer op zijn oude „slagveld” te ontmoeten.

Spr. herinnerde aan de opening van het tehuis voor crisis-slachtoffers te Soerabaja, in de periode dat hij Resident van Soerabaja was, memoreerde den grooten steun welke het Heilsleger toen ondervond, zelfs van een Italiaansche Opera, waaruit ten duidelijkste blijkt dat het werk van het Leger des Heils niet alleen internationaal is, doch ook uit hoofde van het schoone en goede streven internationale waardeering geniet.

De volgende spreker was de heer Ir. P. H. W. Sitsen, die het woord voerde als Honorary Commissioner van Rotary International in Indië, wiens rede eveneens met groote instemming werd begroet. Het was spr. een genoegen te voldoen aan het verzoek van Kommandant de Groot op deze bijeenkomst eenige woorden te spreken, woorden die niet anders kunnen zijn dan een uiting van waardeering, van dankbaarheid voor het vele sociale werk van het Leger des Heils in deze gewesten verricht. Hij doet zulks in zijn functie als vertegenwoordiger van Rotary International in Indië, de nog jonge wereld-organisatie van bedrijfsleiders en leidende beroeps-functionarissen, die hebben aanvaard de levenshouding van het dienen der samenleving in hun bedrijf, trouw aan hun devies „Service above self.”

En daarom kon hij des te gereeder een woord van hartelijk welkom toeroepen aan Commissioner Henry W. Mapp, omdat het Leger des Heils geleid wordt door datzelfde dienstideaal op uitgebreider basis, dat het verricht liefdewerk in zoo velerlei vorm, met volkomen terzijdestelling van eigen belang.

Hij hoopte dan ook, dat het bezoek van den Chef van den Staf aan Indië, hoofdzakelijk gebracht om met eigen oogen te aanschouwen wat hier onder leiding van Kommandant de Groot, bijgestaan door zijn Officiëren en Soldaten, tot stand is gebracht, rijke vruchten zal mogen opleveren en besloot met den wensch, dat zijn werk hier gezegend zal zijn in zoo menig opzicht.

Nadat Kommandant de Groot beide sprekers had dank gezegd voor hun sympathieke en van zooveel waardeering getuigende woorden, zetten „De Zangvogeltjes” een lied in. Dit lied werd in het Maleisch bijzonder goed gezongen door het kinderkoortje, dat bestaat uit pupillen van het Leger des Heils-Kinderhuis te Djokja.

Commissioner Mapp hield hierop een met gloed voorgedragen redevoering. (Zie pag. 4 en 5).

Door Kommandant de Groot werd een hartelijk woord van dank gebracht aan Commissioner Henry W. Mapp voor zijn begeesterende toespraak.

Onder begeleiding van het orkest van het Heilsleger werd een slotzang door allen gezongen, waarna Ds. Pos op verzoek van Kommandant de Groot een dankgebed uitsprak, hetwelk niet zal hebben nagelaten bij de aanwezigen een diepen indruk te maken.”

Naar Bandoeng.

Nog één plaats stond op het programma, Bandoeng.

Zullen wij zeggen, dat het beste tot het laatste was bewaard? Neen, in iedere plaats was het heerlijk, want God was overal op kennelijke wijze met ons.

Doch vol verlangen werden deze laatste samenkomsten met den Chef tegemoetgezien.

(Zie vervolg pag. 7, kol. 4)

OFFICIEELE MEDEDEELINGEN.

Bevordering :

Luitenant H. Gringhuis tot Kapitein.

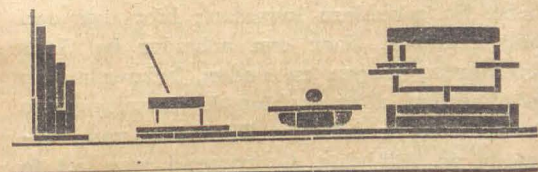
Overplaatsingen :

Majoor M. Harvey naar Makasser-Wijkverpleging.
Kapitein A. Doelah naar Rogo Moeljo.
Kapitein H. Kuneken naar Soerabaja Kliniek.
Kapitein A. Wattimena * naar Krengseng.
Luitenant Opi naar Boegangan.
Ensigne Roos naar Djokja Kinderhuis.

J. W. DE GROOT,
Kommandant.

Bandoeng, Februari 1934.

Ranteekeningen van den Algemeen- Secretaris.

Het bezoek van den Chef van den Staf.

Deze groote gebeurtenis, waarnaar we allen met zooveel verlangen, verwachting en geloof hebben uitgezien, behoort thans tot het verleden. Woorden kunnen slechts zwak weergeven welke wonderbare samenkomsten we hebben mogen beleven. We gevoelen, dat we diepe dankbaarheid verschuldigd zijn aan God voor de heerlijke resultaten, die de openbare samenkomsten opleverden en ook voor de Officiersmeetings, die inderdaad tijden van rijken zegen, bezieling en bemoeiding waren.

De Chef was diep onder den indruk door alles wat hij zag — de verschillende Inrichtingen, maar bovenal de wonderbare samenkomst te Krengseng, waar 108 nieuwe Soldaten en 21 Jong-Soldaten aan onze Rol werden toegevoegd, waaronder zich Broeder en Zuster Oei met dochter en kleindochter bevonden. Het welkom te Bandoeng verklaarde de Chef overweldigend te zijn.

Het was prettig verscheidene Officiëren van Celebes en Sumatra te ontmoeten. Thans zijn ze wedergekeerd naar hun verschillende posten en zullen de andere makkers in de Buitenbezittingen iets meedeelen van de zegeningen, die ze hebben ontvangen.

O, hoe verlangen wij, dat een groote opwekking mag doorbreken als een resultaat van het bezoek van den Chef van den Staf! Op het grootsche en onveranderlijke doel van het Leger — zielen voor God — is krachtig de nadruk gelegd en het is onze oprechte bede, dat uit het geheele Territorie die eene kreet zal opstijgen: „Wat moet ik doen om zalig te worden?”

Onze Leiders.

Kommandant en Mevrouw de Groot hebben den Chef van den Staf op zijn geheele tournee vergezeld. De ongeveinsde belangstelling, die door personen uit alle klassen werd getoond en ongetwijfeld voor een groot deel te danken is aan hun krachtig en vooruitstrevend leiderschap, was een groote aanmoediging voor hen.

Zijne Excellentie de Gouverneur-Generaal.

Niet alleen heeft Zijne Excellentie den Chef van den Staf en onzen Kommandant de groote eer aangedaan hen uit te nodigen om de lunch te gebruiken in het paleis te Buitenzorg, doch ook werden wij verblijd met een gift van f 1000.—, die opnieuw een blijk is van hare belangstelling in onzen arbeid.

Adjudante Both.

Wegens ernstige ziekte harer moeder, heeft de Kommandant goedgevonden, dat de Adjudante enkele maanden vroeger met Europeesch verlof gaat en D.V. zal zij met het m.s. „Johan van Oldenbarnevelt” op 7 Februari van Priok vertrekken. Wij wenschen de Adjudante een goede reis en behouden aankomst en hopen, dat zij haar moeder nog in leven zal kunnen ontmoeten.

Gelukwenschen.

Terwijl Kapitein Mason deelnam aan de groote samenkomsten, werd hij naar huis geroepen om zich met Mevrouw Mason te verblijden over de geboorte van een zoon, die genaamd is Bernard William. Moge God ouders en kind rijkelijk zegenen!

Ook feliciteeren wij de Luitenant Doelap met de geboorte van hun dochtertje Adrijana.

Kapiteine Kuneken.

De Kapiteine berichtte ons, dat zij met goed gevolg haar examens had afgelegd en dientengevolge weder in staat was in actieven dienst te treden. De Kommandant heeft haar thans aangesteld in onze Kliniek in Soerabaja, waar zij zich ongetwijfeld nuttig kan maken. We feliciteeren de Kapiteine met haar welslagen.

NOG EEN JUBILARIS! MAJOOR H. LOOIS. 25 JAAR OFFICIER

„De goedertierenheid des Heeren is van eeuwigheid tot eeuwigheid over de degenen, die Hem vreezen.”

Deze woorden komen ons in de gedachten, als wij er bij stilstaan dat onze makker, Majoor H. Loois, op vijfen-twintig jaren onafgebroken dienst als Officier van het Leger des Heils mag terugzien waarvan behalve de eerste anderhalf jaar de heele tijd aan den Strijd hier in Nederlandsch-Indië is gewijd.

Van harte feliciteeren wij den Majoor met dit heugelijk feit en wij wenschen hem in verband daarmee stroomen van Gods rijkste zegeningen toe.

De Majoor kwam in opleiding voor Officiërschap in 1908 in Holland en werd na zijn kadetschap in de Kweekschool, toen onder leiding van onzen Kommandant, als Sergeant aangesteld voor den volgenden cursus. Daarna werd hij uitgezonden als Korps-Officier. Na ongeveer een jaar kwam de roepstem Gods tot hem om als zendings-Officier naar Nederlandsch-Indië te gaan.

Aan boord van dezelfde boot waarmee hij reisde, was ook Luitenant Belderink, met wie hij twee jaren later in het huwelijk trad en die hem gedurende al de jaren flink gesteund en geholpen heeft in zijn arbeid.

Wij kunnen niet over den loopbaan van Majoor Loois denken zonder Celebes een groote plaats te geven, want de Majoor was een van de pionier-Officiëren, die in September 1913 met Mevrouw Loois en Kapitein en Mevrouw Jensen door onzen Kommandant naar dat toen nog onbekende terrein werden uitgezonden om het zendingswerk te beginnen onder de Toradja's van Midden-Celebes.

Wij hebben den Majoor hierover hooren vertellen, van de ontberingen, van oogenblikken van levensgevaar, van ziekte en tegenstand, doch is het

niet daarbij gebleven. Er kwamen ook verhalen van doorworsteling tot de overwinning werd behaald, van het verkrijgen van wonderbare redding uit gevaar, van verhooring van gebeden en van heerlijke bekeeringsgevallen.

Majoor Loois heeft het voorrecht gehad op alle drie de eilanden te werken, waar het Leger in Nederlandsch-Indië arbeidt, want behalve zijn werk op Celebes heeft hij als beheerder van onze Lepra-Kolonië te Pelantoengan bij Semarang en de leprozerie Poeloesi Tjanang, Oost Sumatra, jaren lang zegenrijken arbeid verricht. Ook was hij enkele jaren beheerder van onze Inrichting te Boegangan, Semarang, voor zieke en behoeftige Inlanders.

Bij de opening van de nieuwe Kweekschool te Bandoeng, werd Majoor Loois van Sumatra naar Java overgeplaatst om als Kweekschool-leider het belangrijk werk op zich te nemen van de opleiding tot Officier van jonge mannen en vrouwen, die, gehoor gevende aan de roepstem Gods, hun leven aan Zijn dienst willen wijden. Zijn eigen rijke ervaring van verscheidene takken van arbeid, onder allerlei omstandigheden verricht, komt den Majoor te hulp in dit opleidingswerk en stelt hem in staat deze jonge menschen den weg te wijzen tot het bereiken van het hoogste doel in hun leven, en tot Hem, Dien hij zelf heeft leeren kennen als de Algenoegzame in zijn eigen hart en leven.

Onze beste wenschen vergezellen den Majoor en onze bede is, dat God hem nog lang in gezondheid moge sparen voor zijn vrouw en kinderen en ook voor ons Leger, en dat hij de vreugde mag smaken nog velen tot rijken zegen te zijn.

NAAMLIJST DER DEELNEMERS AAN DE LUNCH TER GELEGENHEID VAN HET BEZOEK VAN DEN CHEF VAN DEN STAF TE BATAVIA.

Dr. J. W. Meijer Ranneft, Vice-President Raad van Indië; Pangeran Adipati Ario Koesoemo Joedo, Lid Raad van Indië; Mr. J. J. Schriek, Directeur van Justitie; Mr. J. K. Onnen, President van het Hooggerichtshof; Mr. R. J. M. Verheyen, Procureur-Generaal; C. A. Schnitzler, Gouverneur van West-Java; Generaal-Majoor M. L. F. Bajetto, Commandant-Divisie; L. G. C. A. van den Hoek, Resident van Batavia; Raden Temangoeng Ario Achmat Probonegoro, Regent van Batavia; Ir. E. A. Voorneman, Burgemeester van Batavia; Henry Fitzmaurice M. B. E., Consul-Generaal van Groot-Brittanie en Ierland; Mr. Dr. G. G. van Buttingha Wichers, President van de Javasche Bank; B. F. Hagenzieker, President der Factorij der Ned.-Handel Mij.; E. Straatemeier, 1ste Directeur der Koninklijke Paketvaart Mij.; K. W. J. Michielsen, Voorzitter Kamer van Koophandel; Mr. G. H. C. Hart, Voorzitter van den Ondernemingsbond;

Fietsen gevraagd.

We willen er nog eens de aandacht op vestigen, dat onze Officiëren in Celebes dringend fietsen noodig hebben voor hun werk. Is er misschien iemand onder onze vrienden, die ons kan helpen aan een nieuw of tweedehands exemplaar van deze vervoermiddelen? Zoo ja, wilt U zich dan in verbinding stellen met het Hoofdkwartier, Javastraat 16, Bandoeng?

Advanced Training Scheme.

Het zal de Officiëren, die belang stellen in bovengenoemde cursus, genoegen doen te vernemen, dat Lt.-Kolonel Estill (het laatst Chef-Secretaris in Denemarken) is aangesteld als Secretaris voor dezen tak van arbeid en in de toekomst het werk zal voortzetten van Brigadier Rohu.

We willen tevens onze Officiëren herinneren aan de voordeelen, die het volgen van dezen cursus medebrengt. Bijzonderheden over bovengenoemd onderwerp kunnen worden verkregen bij het Hoofdkwartier.

Adjutant Wikdal.

Met het Congres in Bandoeng zijnde, heeft de Adjutant zich in dokters handen gesteld en bleek het noodzakelijk een neusoperatie te ondergaan, waarvoor hij enkele dagen in

het Ziekenhuis zou moeten blijven. Gelukkig kunnen we melden, dat de operatie geslaagd is en dat de Adjutant spoedig in staat zal zijn naar Mevrouw Wikdal en zijn werk in Koelawi terug te keeren.

Jongelieden-Werk.

Kort geleden werd de halfjaarlijksche Korpskadetten Board gehouden en Adjudante Both meldde, dat het aantal Korpskadetten langzaam maar zeker toeneemt. Java heeft momenteel, met Menado en Makasser, 86 Korpskadetten en Midden-Celebes 142.

Jonge menschen, tusschen de 14 en 18 jaar, sluit U aan bij onze Brigade, waardoor U zal worden voorbereid voor het Officiërschap en Plaatselijk Officiërschap in ons geliefd Leger. Spreek hierover met Uw Bevelvoerend Officier.

J. L. Week.

Het doet ons genoegen te kunnen melden, dat de Kommandant besloten heeft de J. L.-Week dit jaar te houden van 18 tot 24 Maart a.s. In deze week zal de jaarlijksche Prijsuitdeeling plaats hebben aan de kinderen, die onze Zondagsschool geregeld bezoeken, terwijl verder de geheele week bijzondere pogingen zullen worden gedaan om de jeugd te bereiken. Zie uit naar nadere aankondigingen!

vervolg van pag. 6.

De reis van Djocja naar Bandoeng per Staatsspoor gaf gelegenheid aan den Chef van den Staf iets van het mooi natuurschoon rustig te aanschouwen, waarvan hij ook zeer veel genoten heeft.

Met hem reisden ook Kommandant en Mevrouw de Groot, de Algemeen-Secretaris en een aantal Officiëren, die te Bandoeng de te houden samenkomsten zouden bijwonen.

Stipt op tijd kwam de trein te Bandoeng aan en welk een begroeting wachtte den Chef aldaar!

Aankomst op het station te Bandoeng.

„Nooit heb ik geweten, dat er in Bandoeng zoo'n groote afdeling van het Leger des Heils was”, merkte een heer op in het stationsgebouw, die vol verbazing keek naar de bedrijvigheid van de Heilssoldaten. Officiëren, makkers, de kinderen van het Kinderhuis, Padvindders, allen spoedden zich heen naar den ingang tot het perron, die voor deze gelegenheid voor hem was gereserveerd. Overal zag men blijde gezichten, die vol verlangen uitkeken in de richting, vanwaar de trein van Djokja zou binnenstroomen.

En geen wonder, want aller wachten was op de komst van den Chef van den Staf den hoogen en zoo welkomen gast van de Heilstroepen in N.I. Het was een heel werk voor Majoor Lebbink en de hem assisteerende Officiëren om alles zoo te regelen, dat het welkom een vlot verloop zou hebben. Maar toen de trein het station binnenreed, waren allen keurig opgesteld. Aan de eene zijde van den ingang de Officiëren en Makkers, alsook de kinderen van het Kinderhuis en de Padvindders (sters) van Bandoeng I en II. Aan den anderen kant de Kadetten en de Padvindders van het Jongenshuis en anderen.

Met luid gejuich werd de Chef, zoowel als onze eigen Kommandant door de wachters begroet. Wat waren wij Heilssoldaten trotsch op onze Leiders. Toen die twee stoere gestalten daar op het perron verschenen, kwam onwillekeurig de gedachte in ons op, dat, zolang de belangen van ons Leger naast God in zulke handen berusten, wij niets te vreezen hebben.

Door de leden van het Hoofdkwartier-muziekkorps, die dadelijk den trein uitgestapt waren en hun plaats innamen, werd nu, mede geassisteerd door het J. L. muziekkorps van het Jongenshuis een marsch ingezet. Daarop blies een der Padvindders het „Groot Saluut”. Weer liet het muziekkorps zich hooren. Eerst het Nederlandsche en daarna het Engelsche Volkslied, wat door allen eerbiedig werd aangehoord.

De Kinderhuis-bewoonstertjes lieten zich ook niet onbetuigd; met hun lieve stemmetjes zongen zij hun welkomstlied, daarbij vroolijk zwaaiende met hun vlaggetjes.

In de Engelsche taal sprak onze Leider, Kommandant de Groot, den Chef van den Staf toe, waarnaar met belangstelling werd geluisterd.

De Kommandant heette den Chef welkom in Bandoeng, sprak nog eens zijn vreugde uit dat hij tot ons gekomen was, hem verzekerende van de trouw en toewijding van allen, die onder den Legervaan in Nederlandsch-Indië strijden en de hoop uitsprekende, dat in de te houden samenkomsten Gods Geest op bijzondere wijze zou worden uitgestort.

Diep geroerd nam ten slotte de Chef van den Staf het woord. Nog vervuld van al wat hij beleefd had in de plaatsen, reeds door hem bezocht, trof deze attentie van zijn volkje opnieuw zijn hart. Helder en machtig klonk zijn stem over het perron. De grondtoon van zijn hart was dankbaarheid en saamhoorigheid met de zijnen. Bovenal dankbaarheid aan God en het geloof dat Hij, evenals Hij dat deed in andere plaatsen, Zijn Geest over de komende samenkomsten zou uitstorten.

Toen onze Kommandant daarna gesloten had met gebed, verlieten zij het station door een aantal bloembogen, opgehouden door de Padvindders van Bandoeng I, een attentie, die zeer gewaardeerd werd.

Zeker komt een woord van dank toe aan de betrokken spoorweg-autoriteiten voor hun hulp, waardoor het mede mogelijk was, dat deze begroeting zoo uitstekend tot haar recht kwam.

WIJ ZOEKEN :

J. F. TIETJEN. — Geb. 25 October 1882 te Osterscheps (Edewecht, Oldenburg, Duitschland). Verliet in 1916 den militairen dienst. Woonde in 1920 in Kepahiang (Benkoelen, Sumatra). Volgens geruchten thans woonachtig te Mr. Cornelis.

Familieleden doen navraag naar bovengenoemd persoon.

Indien iemand eenige inlichtingen zou kunnen verstrekken, wordt hij of zij beleefd verzocht hiervan mededeeling te willen doen aan :

Kommandant J. W. de Groot,
Opsporings-Departement
Javastraat 16, Bandoeng.

CONGRESSAMENKOMSTEN TE BANDOENG

geleid door
DEN CHEF VAN DEN STAF.

Zaterdagavond.

De kennismaking op het station was iederen zoo goed bevallen, dat met des te grooter verlangen werd uitgezien naar de avond-samenkomst, welke gehouden werd in de Congressaal.

Om 7 uur was de zaal geheel gevuld en buitengewoon hartelijk was de begroeting, die den Chef van den Staf te beurt viel, toen hij het platform betrad.

Het eerste lied uitgegeven door den Kommandant werd opgewekt en blijde gezongen, waarna door enkele Officieren Gods zegen werd afgesmeekt over deze samenkomst.

Onze Kommandant sprak zijn vreugde uit over het bezoek van den Chef van den Staf, herdenkende hoe God hem reeds in de andere plaatsen tot grooten zegen had gesteld en de hoop uitsprekende, dat ook de samenkomsten welke gehouden zouden worden in de komende dagen een zegen zouden afwerpen voor velen.

Nadat nog een lied was gezongen en een gedeelte uit Gods Woord voorgelezen was het met vreugde verwachte oogenblik gekomen; de Chef van den Staf stond op om de vergadering toe te spreken.

Zijn krachtige stem klonk tot in alle hoeken van het gebouw door; zijn toespraak was een lofrede aan God, die in zijn leven zulk een wondere verandering bracht en hem als een jonge knaap tot Zich trok en afzonderde tot Zijn dienst. Toen de Chef zoo eenvoudig sprak over zijn roeping als Officier in het toen nog zoo onbegrepen Leger des Heils, zijn smart over het feit dat zijn familieleden, in het bijzondere zijn moeder hem niet begreep, over de eenzaamheid in de eerste jaren van zijn loopbaan, maar bovenal over den trouw van zijn God, waren velen tot schreien toe bewogen.

Hoewel hij meer dan een half uur sprak, vermoeide het niemand; met intense aandacht werd door allen geluisterd en de avond ging veel te gauw voorbij. God sprak op wondere machtige wijze. Tot den zondaar, om zijn of haar paden recht te maken en vergeving van zonden te erlangen, tot het kind van God, om zich meer te geven voor den arbeid des Heeren.

Teer klonken de woorden van enkele koren, welke uitgegeven door den Kommandant door de vergadering gezongen werden. Pleitend was zijn stem om de overtuigden tot overgave te brengen en dank God, velen waren gehoorzaam en kwamen; velen vonden dien avond een plaats des berouws en een nieuw begin. 32 zielen zochten en vonden vrede.

DE ZONDAGMORGEN-SAMENKOMST.

Er is veel gebeden voor deze samenkomsten van den Chef van den Staf, maar God heeft ons boven bidden en denken geschonken, mild en overvloedig. Het was een tijd van hemelsch genieten voor Gods kinderen. Iedere plaats in de Congressaal was bezet, tot de laatste minuut vóór de samenkomst werden er stoelen bijgezet en toch waren er velen, die zich moesten vergenoegen met een staanplaats.

Nadat de Chef van den Staf, Kommandant en Mevrouw de Groot en andere Officieren hun plaats op het platform hadden ingenomen, werd onmiddellijk door Kommandant de Groot het eerste lied uitgegeven. O, had 'k een hart als de sneeuw wit en rein". Dit lied bracht al dadelijk een groot verlangen naar reinheid en heiligheid tot de aanwezigen, men gevoelde dat God met ons was. Dit verlangen werd nog verdiept door gebed en nadat het tweede lied was gezongen en de Kommandant een hartelijk inleidend woord had gesproken, stond de Chef van den Staf op om te spreken. Menig hart was reeds als een toebereide aarde.

Een vout is het kenmerk van het ware en de Chef van den Staf bezit die eenvoud, die de uiting is van grootheid der ziel. Wat was hij dankbaar voor ieder bewijs van erkentelijkheid, hoe fijn besnaard en teer van gemoed is hij. En toch een krachtige persoonlijkheid, die recht door zee gaat, niet bevreemd is om den vinger te leggen op de wonde plekken in het geestelijk leven. Toen hij daar zoo stond, vurig en vervuld met verv. Kol. 4.

Overgenomen uit de toespraken van den Chef van den Staf.

DE AANRAKING DER LIEFDE.

Telkens in zijn lezing trachtte de Chef van den Staf duidelijk te maken, dat één der geheimen van het welslagen van het Leger des Heils is het uitleven in den daad van de liefde jegens anderen, de liefde die zichzelf vergeet terwille van het welzijn van anderen. Hiertoe diende het volgende voorval, dat door hem werd verhaald.

De telefoonbel luidde in het huis van een rijke dame in A.

Een van de huisgenooten nam de telefoonhoorn om te luisteren.

„U spreekt met het hoofd van het Ziekenhuis te O. Is Mevrouw X. te spreken? Wilt U haar verzoeken aan de telefoon te komen?”

De dame werd geroepen.
„Spreek ik met Mevrouw X.?”
„Jawel”.

„Mevrouw, Uw zoon ligt hier in het ziekenhuis en is levensgevaarlijk ziek”.

„Mijn zoon! Dat kan niet. U vergist U. Mijn zoon hebben wij sedert drie jaar verloren; hij moet wel dood zijn”.

„Nee, Mevrouw, Uw zoon ligt hier. Kom vlug hierheen als U hem nog in leven wilt aantreffen”.

De telefoonhoorn werd neergelegd, spoedig werd de auto besteld en snel reed de dame naar het Ziekenhuis.

De hoofdverpleegster wachtte haar daar en bracht haar onmiddellijk naar de sponde van den stervende.

De dame knielde bij het bed neer en keek in de verwrongen gelaatstreken van den jongen man, die bewusteloos daar neer lag. Nee, dacht zij, dat is toch niet mijn zoon. Dan, dichterbij komende, keek zij nog dieper in het gelaat en streelde over het koortsige voorhoofd van de zieke, over het haar, dat zoo verward was. Toen herkende de moeder haar zoon.

De aanraking van Moeders hand deed het bewustzijn terugkeeren. De jongeman deed de oogen open, zag in het gelaat van de vrouw die bij hem neerknielde, en uitte slechts één woord, „Moeder”. Toen vlood zijn ziel heen.

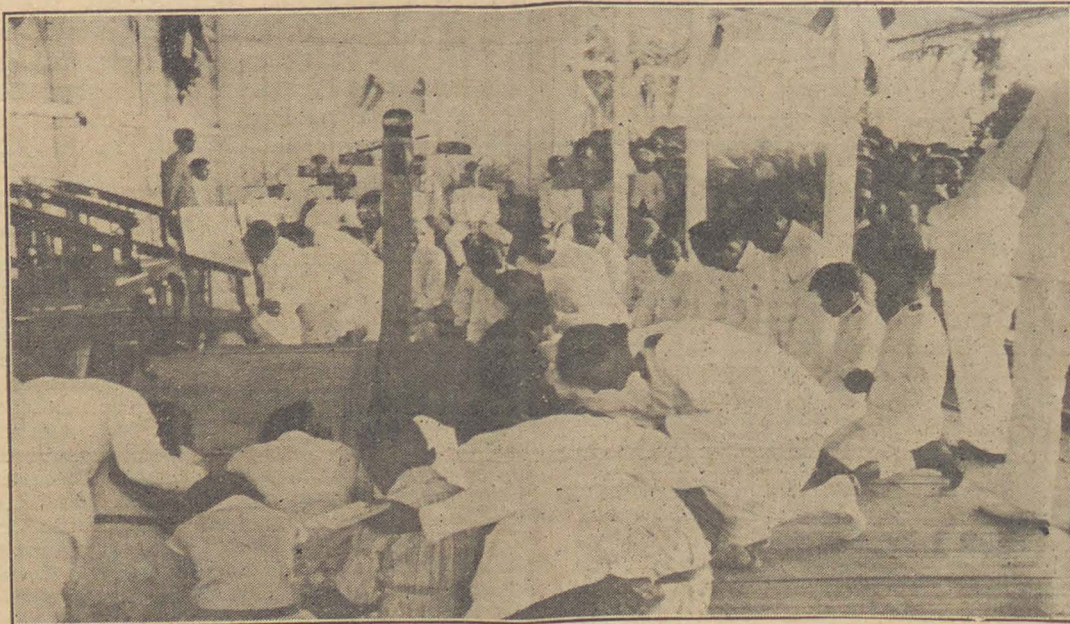
Wat niets anders vermag te doen, geschiedt door de aanraking der liefde.

EEN WAARSCHUWING.

Commissioner Mapp heeft jarenlang doorgebracht als Officier van het Leger des Heils in Britsch-Indië. Op zekeren dag ging hij naar een dorp om een samenkomst te houden, en wachtend op het uur, waarop de samenkomst zou beginnen, ging hij op huisbezoek. In een der huizen stond hij te praten en leunde tegen den leemenwand van het huis. De huisvrouw waarschuwde hem, wijzende op een barst in den muur, waar iederen avond een cobra verscheen. Natuurlijk behoefde de Commissioner geen tweede waarschuwing. Staande op een veiligen afstand wachtte hij en zag de cobra verschijnen, zich langzaam naar beneden bewegen en gaan naar een schoteltje melk, dat daar gereed voor hem stond. Hij likte de melk op, ging weer langzaam den muur op en verdween weer door den barst in den muur. Dit was zijn avondgewoonte.

Enkele weken later ging de Commissioner naar hetzelfde dorpje terug en weer bezocht hij dit huis. De vader was er en de kinderen, maar de moeder zag hij nergens. Op zijn vraag waar zij was, antwoordde de vader, dat zij drie dagen geleden was overleden tengevolge van een beet van dien slang. Het gebeurde op een avond terwijl de cobra bezig was zijn melk op te drinken, dat de vrouw hem per ongeluk raakte en in dat oogenblik deed zijn booze natuur zich gelden en met zijn vergiftige slaganden stak hij haar in den voet (zij liep natuurlijk blootsvoets) en enkele uren daarna overleed zij.

Welk een ernstige waarschuwing voor ons allen om niet te trachten den duivel tot vriend te houden, niet te trachten het kwade als onschuldig en onschadelijk te beschouwen, want al zou het schijnen alsof er geen gevaar in schuilde, op een onbewaakt oogenblik rijst de oude natuur in al haar vreeselijke kracht, en ondergang en verderf is het gevolg.

Een samenkomst te Krengseng.

HET AFSCHIED.

Op Woensdag 17 Januari is de Chef van den Staf, vergezeld van Kommandant en Mevrouw de Groot uit Bandoeng vertrokken, en den volgenden dag ging hij te Priok aan boord met zijn reisgenooten Kolonel Gore en Adjudant Ware, op reis naar China, Japan en Korea.

Wij zullen niet licht vergeten het afscheid vóór het huis van den Kommandant. Het muziekkorps, dat op zulk een verdienstelijke wijze geholpen heeft gedurende de Campagne, speelde nog een lied, de padvindders waren er, en een schare Officieren en makkers. De auto stond gereed. De Chef kwam naar buiten. Wij waren ervan bewust, dat dit de laatste keer was, voorloopig althans, dat hij ons zou toespreken. Hij haalde een tekstwoord aan dat hij dien morgen gelezen had „Mijn zoon, de Heer zal Zichzelf een brandoffer voorzien.”

Abram's woorden tot zijn zoon Izaak toen hij hem ten offer zou brengen. Niet slechts zou God er voor zorgen dat het noodige offer daar was, doch ook wilde Hij de noodige genade en steun geven aan het vaderhart van hem, die volkomen bereid was Gods wil te doen, en die in dat oogenblik geen andere

gedachte had dan dat, wat hem het dierbaarste was, aan God moest worden gebracht.

Zoo ook, als de Heer tot ons komt en van ons vraagt dat, wat ons het liefste en kostbaarste is, zal Hij genade geven.

Hij zal voorzien.

Na nog een woord van dank te hebben uitgesproken wenschte de Commissioner ieder groepje apart Gods besten zegen toe — Padvindders, muzikanten, de Regeering, de bevolking van dit land, ieder Officier en vriend van het Leger — allen werden herdacht.

De Kommandant bad hierna, dankte God voor het bezoek van den Chef van den Staf en smeekte Gods zegen af voor hem en de zijnen gedurende zijn verdere afwezigheid van huis.

Na ieder nog de hand ten afscheid te hebben gegeven, nam de Chef plaats in de auto en reed weg, vergezeld van Kommandant en Mevrouw de Groot.

Aan boord werd ook hartelijk afscheid genomen van den Chef van den Staf, alsook van Kolonel Gore en Adjudant Ware.

God zegene hen in de andere plaatsen, evenals Hij dat hier deed.

Gods Geest, zou men het hem niet aanzien dat hij den volgenden dag zijn 63sten verjaardag zou vieren. Krachtig was zijn prediking naar aanleiding van den 29sten Psalm: „Aanbidt den Heere in de heerlijkheid Zijns Heiligdoms.”

Toegelicht door enkele mooie illustraties en grepen uit zijn eigen rijke ervaring, deed hij waarheden van Gods Woord diep zinken in de harten van zijn toehoorders(sters). Jezus, den Algenoegzame — hoe werd Hij ons verklaard als de absolute Heilige, de Liefdevolle. Ademloos werd er geluisterd. Wat het beste was dien morgen is niet te zeggen, maar elk lied wat gezongen werd, alle gebeden opgezonden tot den Troon der genaden, tezamen met de machtige teedere woorden van den Chef waren als zooveel kanalen waardoor Gods Geest tot de menschen kwam.

Reeds vóór de uitnodiging, welke door den Kommandant geleid werd, kwam een jonge vrouw met haar zielenooden tot den Heer, gevolgd door een oude dame, die gebroken van hart over haar zonden den Heer zocht. En meerdere kwamen; hier was een jong echtpaar, daar een arbeider in Gods Koninkrijk, jongen en ouden, bekeerden en onbekeerden, allen zochten de aanraking van Gods Geest en hoorden Zijn stem van vergeving en reiniging. Ontroerend was het te zien, hoe de Chef van den Staf zelf rondging met Kapitein Palstra, die hem in al de samenkomsten zoo uitstekend vertaalde, om met de menschen te spreken over hun zieleheil. Het was moeilijk om deze samenkomst te sluiten, want nog steeds kwamen anderen, ook vele kinderen en padvindders, een zegen zoeken. Toen deze zoo gezegende samenkomst dan ook eindelijk gesloten werd met een toewijdingskoor, waren er 55 zielen neerknielend om God te zoeken voor hun eigen hart. Halleluja!

Zondagavond in de Theosofische Loge.

Het Christendom van het Leger des Heils draagt, Gode zij dank, een aanvullend karakter. Op welke plaats wij ons ook bevinden en welke klasse van menschen onder ons gehoor komen, altijd is onze boodschap: „Jezus Christus en Dien gekruisigd” en verlossing door Zijn bloed. Dat kwam ook weer duidelijk uit in de samenkomst, welke geleid werd door den Chef van den Staf op Zondagavond.

Geestdriftig werd de Chef begroet, toen hij op het podium verscheen met Kommandant en Mevrouw de Groot en enkele andere Officieren. „Hoor de stem van Jezus roepend” liet de Kommandant de vergadering zingen en deze woorden toonden al dadelijk aan, wat de strekking van deze samenkomst was, een bede om het heil des Heeren aan te nemen. Kolonel Dr. Wille smeekte God om Zijn zegen, waarna een tweede lied gezongen werd.

Daarna las Majoor Loois ons Jesaja 53 voor, aan welks inhoud de Chef van den Staf zijn toespraak ontleende. Aler echter de Chef het woord nam, zond de Hoofdkwartier-Zangbrigade het schoone lied: „Jezus, redder van mijn ziel”. Daarna werd met de diepste aandacht geluisterd naar de woorden van den Chef van den Staf. Met ontroering schetste hij de liefde van den Heiland, door Wiens striemen ons genezing is geworden. (Jesaja 53: 5). Men gevoelde het terwijl hij sprak: hier stond een man, die, zich bewust van de groote taak, hem door den Meester opgelegd, die taak met getrouwheid wenschte te vervullen. Gods Geest legde beslag op veler hart.

Velen waren overtuigd, men zag het op de ernstige gezichten. Zouden ze gehoorzamen? Zoodra de uitnodiging begon ging de Chef van den Staf de zaal in om te trachten menschen persoonlijk tot beslissing te brengen. Kommandant de Groot nam de leiding over. Het was geen gemakkelijke taak. Satan, die deze dagen reeds zeer gevoelige verliezen had geleden, liet zich niet onbetuigd. Maar telkens drongen de woorden van de heerlijke koren, welke de Kommandant liet zingen tot de harten der aanwezigen door. „Jezus van Nazareth gaat voorbij”; zoo zongen wij en dit was werkelijkheid. En Hij deed wonderen. Hij heelde de gebrokenen van harte en vergaf de zonden van het verleden van hen, die neerknielden. Jonge veelbelovende levens brachten hun alles tot den Heer. Ouderen van dagen kwamen. Wij beleefden ontroerende momenten. Er waren engelen om ons heen, er was blijdschap in den hemel en op aarde over de 11 zielen die dien avond tot den Heer kwamen.

A. Both.